

JUNIORII

studii biblice pentru copii

OCTOMBRIE
NOIEMBRIE
DECEMBRIE

B4

Exercițiul spiritual

Aceste studii sunt realizate de Departamentul Școala de Sabat al Conferinței Generale, după un curriculum alcătuit de un comitet format din conducători de tineret și de Școala de Sabat din întreaga lume.

Studiile sunt însoțite de un ghid pentru instructori.

Autorii studiilor:

- Nathan Brown,
Queensland, Australia
- Troy Fitzgerald, S.U.A.
- Tim Gillespie,
California, S.U.A.
- Vikki Montgomery,
Maryland, S.U.A.
- Celeste Perrino Walker,
Vermont, S.U.A.

Mulțumiri speciale pentru:
Marklynn Bazzy, Lyndelle
Chiomenti, Debbie Eisele,
James Feldbush, Fylvia Kline,
Jezaniah Kline, Judy Shull,
precum și pentru
Departamentul de Slujire
al Conferinței Generale.

Pentru limba română:

- >> **Traducere:**
Oana Ghiga
- >> **Redactare:**
Florin Bică
- >> **Tehnoredactare:**
Irina Toncu

INTRODUCERE

Aceste lecții sunt despre Împărăția harului lui Dumnezeu și despre ce înseamnă să fii un agent în slujba (slujirea, cetățenia) acestei Împărății. Între Împărăția lui Dumnezeu și împărăția răului se desfășoară o bătălie. Agenții Împărăției lui Dumnezeu trebuie să treacă negreșit la acțiune. Nu ne putem mulțumi să ascultăm ce ne cere Isus, fără să trecem și la fapte (Iacov 1:22), dacă dorim să fim agenți eficienți ai Împărăției pe acest pământ.

Prima lecție din fiecare trimestru acoperă câte un fragment din Predica lui Isus de pe Munte, care este „în același timp numirea inaugurală a lui Hristos ca Împărat al Împărăției harului și, de asemenea, constituție a acestei Împărății” (*The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 5, p. 322).

În afara primei lecții din fiecare trimestru, celelalte sunt despre diferite provocări, drepturi sau privilegii din timpul actual al agenților Împărăției lui Dumnezeu. Un creștin nu știe niciodată cu ce urmează să se confrunte.

Nu uitați să ne vizitați pe <http://RealTimeFatith.adventist.org> și să explorați subiectul fiecărei săptămâni cu alți adolescenți, pe Internet. Aflați cum întâmpină alți tineri încercările unei vieți consacrate lui Dumnezeu în lumea reală.

CUM SE FOLOSEȘTE ACEST GHID DE STUDII BIBLICE

>> **PASUL 1:** Folosește fiecare lecție așa cum este mai eficient pentru tine. Fiecare secțiune are notată alături o zi a săptămânii, dar, în timp ce studiezi, poți amesteca și asocia secțiunile. Poate preferi să alegi secțiunea „Cum se întâmplă?” în Sabat sau duminică. Foarte bine. Poate vei dori să studiezi câte un text biblic în fiecare zi. La fel de bine. Secțiunile sunt recomandate în orice ordine.

>> **PASUL 2:** Mai întâi de toate, alege-ți propriul text de memorat. Vei observa că trebuie să alegi din secțiunea pentru miercuri textul pe care îl preferi pentru săptămâna respectivă. Aceasta te va ajuta să îți personalizezi lecția. Notează-l în locul rezervat și recapitulează-l în fiecare zi.

>> **PASUL 3:** Nu uita să notezi propriul mesaj prin care să te citezi singur Sabatul următor. Secțiunea pentru luni cuprinde citate ale altor persoane. Uneori, există câte unul sau două care nu reflectă atitudini creștine, precum lucruri pe care le citești, le auzi sau le vezi în jurul tău în fiecare zi. O idee pentru citatul tău ar fi să corectezi un asemenea mesaj, dacă există unul pentru săptămâna respectivă.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Alergare de antrenament

Fiind copil, urmăream cum crește mandarinul. Pomul nostru nu doar creștea, ci îi uimea pe cei de-ai casei printr-o recoltă îmbelșugată. Mândria mea se umfla cu fiecare anotimp, până acolo încât am ajuns să cred că aveam eu ceva genetic ce stimula creșterea pomilor fructiferi. Intenționeam să mă fac agricultor.

Când a sosit timpul să îmi plantez proprii pomi în propria livadă, am ales un mandarin, pentru a reitera succesul din copilăria mea. L-am plantat, i-am pus îngrășământ, l-am tratat, l-am protejat și m-am rugat. Săptămână după săptămână, urmam un întreg ritual de îngrijire. Ajunsesem să îi vorbesc frumos în timp ce lucram prin curte. Odată, chiar i-am cântat. Însă pomul nu a crescut.

Mi-am pierdut răbdarea și am început să mustru copacul:

– Buruiană netrebnică și scofâlcită! Spune-mi și mie: Ce nu-ți convine? I-am dojenit eu. Toți ceilalți pomi o duc foarte bine. M-ai dezamăgit total!

Strângeam niște frunze uscate de la rădăcina mandarinului, când grebla mi s-a încălzit în ceva. M-am uitat cu atenție și am descoperit că, la baza trunchiului, era încă atașată eticheta cu care îl cum-părasem. Am citit-o: „Mandarin pitic”...

Aș fi vrut să-mi retrag toate cuvintele urâte pe care i le adresasem. Am privit copăcelul și mi-am prezentat scuzele:

– Iartă-mă! Nu mi-am dat seama că ești făcut să nu crești.

Copacii pitici nu pot atinge proporții impresionant de mari. Însă tu și eu nu ne confruntăm cu această problemă. Hristos spune că suntem făcuți în așa fel încât să ne putem dezvolta depășind orice așteptări. Trebuie să ne asigurăm doar ca dezvoltarea noastră spirituală să se bucure de aceeași atenție pe care a primit-o și copăcelul din povestire. Avem nevoie de îngrijire și exercițiu – un exercițiu spiritual. Un antrenament în toată regula.

Pastorul Troy

Iată părerea mea

- George s-a hotărât să își aprofundeze relația cu Dumnezeu printr-un program constant de studiu biblic și rugăciune. În prima săptămână, s-a ținut de program, însă, în a doua, a pierdut din constanță. A fost dezamăgit de faptul că nu putea rezista mai mult decât o săptămână. Acum se întreabă dacă mai merită să se roage. I se pare mai greu decât oricând. „La ce bun?” se întreabă el.

- Dacă l-ai putea încuraja cu un gând din această lecție, care te-a ajutat, ce i-ai spune lui George? Ce crezi că ar vrea să-i spună Dumnezeu?

- Poate că o variantă de răspuns ar fi aceea ca George și alții asemenea lui să nu își pună ținte mult prea îndrăznețe. Este la fel ca în sport. Un sportiv nu poate ridica greutatea foarte mari din start. El are nevoie să își lucreze mușchii ridicând, mai întâi, greutatea pe măsura capacităților sale fizice. Pe măsură ce va exersa, mușchii i se vor întări, iar el va putea trece la greutatea mai mari. La fel este și în cazul exercițiului spiritual. Trebuie să te dezvolti pas cu pas.

- „Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă; căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic. Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se usucă; apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc, și ard. Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da. Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; și voi veți fi astfel ucenicii Mei.” (Ioan 15:5-8)

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- *„O Biblie care se dezintegrează aparține, probabil, cuiva care nu există.”* – Christian Johnson
- *„Viața spirituală nu poate fi împinsă într-o periferie. Ea reprezintă mereu o frontieră, iar noi, cei care trăim în ea, trebuie să acceptăm și să ne bucurăm că rămâne necucerită.”* – Howard Macy, autor și profesor de religie american din secolul al XX-lea
- *„În darul neegalat al Fiului Său, Dumnezeu a cuprins întreaga lume într-o atmosferă de har la fel de reală precum aerul ce învelește pământul. Toți cei care aleg să respire din această atmosferă dătătoare de viață vor trăi și vor crește până la statura unor oameni în Hristos. Așa cum floarea se întoarce după soare..., tot așa ar trebui să ne întoarcem noi spre Soarele neprihănirii..., astfel încât caracterul nostru să se dezvolte după asemănarea cu Hristos.”* – Ellen White, scriitoare din secolul al XIX-lea
- *Piscurile munților sunt o privesc și o inspirație, însă fructele cresc în văi.”* – Billy Graham, evangelist american din secolul al XX-lea
- *„De atâtea ori nu observi că s-ar întâmpla ceva de la o săptămână la cealaltă. Creșterea spirituală are loc dincolo de suprafață.”* – Stuart Briscoe, pastor britanic din secolul al XX-lea
- *„Dumnezeu ne iubește așa cum suntem, însă ne iubește prea mult ca să ne lase să rămânem așa.”* – Leighton Ford, autor american din secolul al XX-lea

Ce importanță are pentru mine?

- Hotărârile luate cu ocazia Anului Nou se aseamănă în mare măsură cu exercițiile vieții spirituale. Într-un moment de convingere, ne exprimăm speranțele sub forma unor hotărâri de a schimba ceva. Însă angajamentele noastre se aseamănă unor „funii de nisip”, după cum spune Ellen White în *Calea către Hristos*. Intențiile bune te conduc doar la rostirea unor promisiuni. Atunci când dai greș în împlinirea lor, simți că întreaga ta relație cu Dumnezeu este una nereușită. Însă noi nu creștem prin promisiuni, ci prin exersarea unei deschideri față de Duhul Sfânt. Apropierea de Dumnezeu nu este o chestiune de strădanie – este o lucrare de antrenare a inimii și a minții în legătura cu El. Dacă îți dorești mușchi, începi să ridici greutate – nu doar o dată, ci din nou și din nou. Dacă vrei să cânti la pian, studiezi un set de partituri, apoi încă unul și încă unul, până când faci progrese. Vrei să poți alerga 15 kilometri? Începe antrenamentul. Dacă lași de dorit, dacă te împiedici și ostenești, bucură-te că ești om ca noi toți. Singura clipă în care înregistrezi eșecul este aceea în care renunți total la Dumnezeu. Petru a scris aceste cuvinte pentru aceia dintre noi care, pe parcursul călătoriei, se împiedică.

- Mai întâi, amintește-ți că Dumnezeu ți-a oferit harul de a face parte din Împărăția Sa – este ceva sigur și fără plată! (Citește **1 Petru 1:3,4**.)

În al doilea rând, te poți antrena prin exerciții care să îți consolideze relația cu Dumnezeu. (Vezi **1 Petru 1:5-7**.)

- În al treilea rând, dacă în antrenamentul tău te împiedici și dai de greu, nu renunța. Nu uita că ești un copil al Împăratului. Nu pierde din vedere locul tău în familia Sa. Amintește-ți de Calvar și de modul cum ai început această călătorie. Prin harul lui Dumnezeu, continuă de unde ai pășit în afară. (Vezi **1 Petru 1:8,9**.)

- Și încă un gând. Petru, cel care a scris această primă epistolă, avea multă experiență în a rosti angajamente și făgăduințe, în a hotări începuturi și renunțări. Poți să-l crezi pe cuvânt și să începi și tu antrenamentul.

Dumnezeu spune...

- **Coloseni 2:6,7**

„Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El, fiind înrădăcinați și zidiți în El, întăriți prin credință, după învățăturile care v-au fost date, și sporind în ea cu mulțumiri către Dumnezeu.”

- **Coloseni 3:16,17**

„Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră. Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.”

- **Coloseni 1:9-12**

„De aceea și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem să vă umpleți de cunoștința voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească; pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-l fiți plăcuți în orice lucru: aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu: întăriți cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie, mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină.”

- **2 Petru 1:3-8**

„Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui... De aceea, dați-vă și voi toată silința ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavie, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni. Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Hristos.”

Ce legătură are cu mine?

- Gândește-te cât de ciudat ți s-ar părea dacă, dimineață, ai citi din Biblie și te-ai ruga, apoi te-ai uita în oglindă să vezi ce s-a schimbat. Ai fi ca băiețelul acela care a plantat boabe de porumb și, în fiecare zi după aceea, săpa și dezgolea boabele ca să vadă dacă au încolțit. Boabele nu încolțesc dacă le săpăm mereu. Soarele, ploaia și solul ajută să crească boabele în timp. Același adevăr este valabil și pentru creșterea noastră spirituală. Disciplina și exercițiile spirituale te întăresc pentru slujire, însă nu te califică pentru cer. Singura recomandare pentru cer este o încredere totală în lucrarea pe care Hristos a îndeplinit-o pe Calvar (**Ioan 1:10-12**). Orice om născut din nou urmează să crească dacă păstrează legătura cu Dumnezeu prin Duhul Său cel Sfânt (**Ioan 1:5,16**).
- Există oare o modalitate de a-ți verifica creșterea spirituală? Ei bine, este destul de greu. Nu există un instrument care să-ți spună dacă, spiritual, ești rece, căldicel sau fierbinte. Sunt totuși indici care te pot orienta. De exemplu, timpul pe care îl acorzi exercițiului spiritual. Apoi, ar mai fi modul în care relaționezi cu cei din jur, precum și felul în care ești perceput de aceștia. Ia-ți timp, gândește-te și notează pe rândurile de mai jos alți indici ai vieții spirituale, din punctul tău de vedere.

Cum se întâmplă?

- ▶ Secțiunea „Ce importanță are pentru mine?” indică începutul și sfârșitul prevăzut de Petru prin harul lui Dumnezeu. Planifică-ți antrenamentul pentru o săptămână de experiment. Rezervă-ți timp, la începutul și la sfârșitul săptămânii, pentru a medita la darul pe care ți-l oferă Dumnezeu în harul Său. Notează câteva exerciții pe care dorești să le practici în viața ta spirituală din săptămâna următoare. Poți citi un fragment din Biblie sau poți petrece timp cu Dumnezeu, retrăgându-te într-un loc liniștit. Poți face un gest de slujire pentru cineva. Așadar, fă un plan pentru săptămâna următoare și du-l la îndeplinire.
- ▶ Folosește rândurile de mai jos pentru a descrie cum a decurs experimentul și ce observații ai făcut pe marginea lui.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Ai primit un mesaj

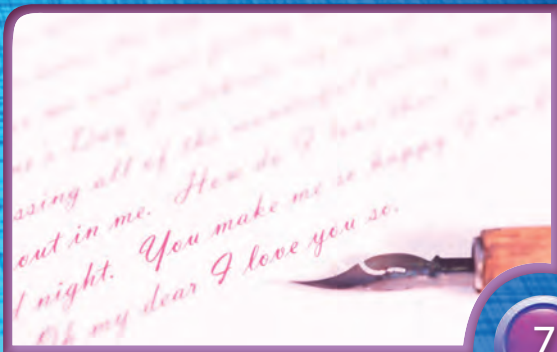
Se povestește că un soldat a fost chemat la datorie într-un loc la mii de kilometri distanță de logodnica sa. James își așternea sufletul pe hârtie, de parcă Sallie ar fi fost aieva lângă el. Nu aveau alt mijloc de comunicare decât scrisorile. Uneori, poșta era deturnată, iar Sallie se întreba ce-o mai face și ce-o mai gândi James. Existau chiar momente când își punea problema dacă el o mai iubea. James îi scria cu credincioșie. Totuși scrisorile se rătăceau de multe ori sau erau trimise greșit. Odată, el i-a scris răspicat un angajament de dragoste, clocotind de pasiune și de certitudine. Însă această scrisoare, care le-ar fi putut aprofunda iubirea, s-a rătăcit în oficiul poștal din San Francisco. Cuvintele de dragoste au fost pierdute într-un loc îngust dintre rafturile cu scrisori.

James și Sallie s-au căsătorit. La a cincizecea lor aniversare, au vorbit despre cum, în timpul acelor ani de stat la distanță, se întrebaseră dacă celălalt va scrie sau va reuși să dea vreun telefon. Au meditat la dezamăgirea pricinuită de tăcerea pe care o percepuseră din partea celuilalt.

Între timp, oficiul poștal a fost desființat, iar scrisoarea compusă cu cincizeci de ani în urmă a fost descoperită de un poștaş pe nume Bob. Acesta a căutat adresa actuală a destinatarului și s-a asigurat că scrisoarea este primită. Sallie a deschis-o și a izbucnit în lacrimi de bucurie citind-o. S-a uitat la dată și a înțeles că, și în momentele de aparentă tăcere, de fapt, James îi vorbise despre dragostea lui. Singura problemă era că scrisoarea nu ajunsese la ea.

În ce sens mesajul lui Dumnezeu pentru oameni, din Scriptură, se aseamănă cu această scrisoare de dragoste?

Scrisoarea de dragoste a lui Dumnezeu pentru noi este disponibilă fiecăruia. În Sfânta Scriptură, El ne vorbește despre originea noastră, despre sensul vieții noastre și despre viitorul nostru etern. Nu avem altceva de făcut decât să deschidem scrisoarea și s-o citim.

- Benjamin dorește să înceapă să studieze în mod regulat din Biblie și să pună în practică ceea ce învață. Nu a mai făcut lucrul acesta și este puțin neîncrezător în capacitatea lui de a se ține de hotărârea luată. Nu prea știe de unde să înceapă și cu cine să vorbească. Cei mai mulți dintre prietenii săi nu prezintă vreun interes pentru lucrurile spirituale. Familia lui merge la biserică doar ocazional. Cum să înceapă? Ce i-ai spune?

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are approximately 20 lines visible. The paper has a slight shadow on the right side, suggesting it's resting on a surface.

- ▶ *„Nimeni nu depășește vreodată Scriptura. Cartea aceasta se lărgeste și se aprofundează odată cu anii.”* – Charles Spurgeon, predicator britanic din secolul al XIX-lea
- ▶ *„Nu Biblia reprezintă un produs al creștinilor, ci creștinii reprezintă un produs al Bibliei.”* – Emil Brunner, teolog

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă părerile ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ „Cerul este plin de răspunsuri pentru rugăciuni pe care nici nu ne-am oboșit să le înălțăm.” – Billy Graham, evanghelist american din secolul al XX-lea
- ▶ „Nu au înfăptuit Hristos și apostolii minuni? Același Mântuitor iubitor trăiește și astăzi și este la fel de doritor să asculte rugăciunea credinței ca în vremea când umbla printre oameni... Stă în planul lui Dumnezeu să ne acorde, ca răspuns la o rugăciune făcută cu credință, ceea ce nu am primi fără să cerem.” – Ellen White, scriitoare din secolul al XIX-lea
- ▶ „Unele gânduri sunt rugăciuni. Există momente în care, indiferent de poziția trupului, sufletul se află pe genunchi.” – Victor Hugo, autor francez din secolul al XIX-lea
- ▶ „Ar trebui să investim toate eforturile cugetului în studiul Scripturii și să urmărim ca, atât cât este posibil pentru un muritor, înțelegerea noastră să pătrundă lucrurile profunde ale lui Dumnezeu. Totuși să nu uităm că ascultarea și supunerea de copil constituie adevăratul spirit al celui ce învață.” – Ellen White, scriitoare din secolul al XIX-lea
- ▶ „Bărbații nu resping Biblia pentru că se contrazice în ea însăși, ci pentru că îi contrazice pe ei.” – E. Paul Hovey
- ▶ „Biblia nu este doar o carte pe care o pot înțelege. Este o carte care mă înțelege.” – Emile Caillet, scriitor și teolog francez din secolul al XX-lea

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Este la fel de important să-L ascuți pe Dumnezeu vorbind pe cât este să ai ceva de spus Lui. Partea cea mai grea a exercițiilor din viața spirituală sunt studiul biblic și rugăciunea. De ce? Pentru că, în mare măsură, suntem obișnuiți să comunicăm cu altcineva față către față. Dumnezeu înțelege această dificultate. Imaginează-ți că și pentru El este dificil să încerce să ne comunice în ciuda tuturor obstacolelor. Gândește-te cum ar fi să te străduiești să-i spui unei persoane cât de mult o iubești, într-o limbă pe care nu o înțelege. Însă Petru le spune unor credincioși care nu L-au cunoscut niciodată pe Isus față în față: „Îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El fără să-L vedeți și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită, pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre” (1 Petru 1:8,9).
- ▶ Legătura cu Dumnezeu trebuie înțeleasă din start ca o legătură aparte, care nu seamănă cu legăturile noastre cu alți oameni sau cu diversele creaturi de pe pământ. Dumnezeu este unic, iar această unicitate a Sa presupune un tip de comunicare și de relaționare aparte.
- ▶ **1 Samuel 12:23**
„Departă, iarăși, de mine să păcătuiesc împotriva Domnului, încetând să mă rog pentru voi!”
- ▶ **Romani 8:26,27**
„Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.”
- ▶ **1 Ioan 3:21,22**
„Preaiubiților, dacă nu ne condamnă inimile noastre, avem îndrăzneală înaintea lui Dumnezeu, iar dacă cerem ceva, primim de la El, pentru că păzim poruncile Lui și facem ce este plăcut înaintea Lui.”

Dumnezeu spune...

- ▶ **1 Petru 1:8,9**
„Îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El fără să-L vedeți și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită, pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre.”
- ▶ **Ioan 16:12-15**
„Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta. Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare. El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi. Tot ce are Tatăl este al Meu; de aceea am zis că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi.”
- ▶ **Romani 15:4**
„Și tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care le dau Scripturile, să avem nădejde.”
- ▶ **Matei 26:40,41**
„Apoi a venit la ucenici, i-a găsit dormind și a zis lui Petru: «Ce, un ceas n-ai putut să vegheai împreună cu Mine! Vegheai și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă!”
- ▶ **Psalmii 119:4,5**
„Tu ai dat poruncile Tale ca să fie păzite cu sfințenie. O, de ar ținti căile mele la păzirea orânduirilor Tale!”
- ▶ **Romani 7:18,19**
„Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac. Căci binele, pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul, pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac!”

Ce legătură are cu mine?

- Să luăm un exemplu cu săculețul de ceai și apa fiartă. Atunci când apa ajunge în săculeț, ceaiul din el ajunge în apă. Pe măsură ce ascuți Scriptura și glasul Său în rugăciune, Dumnezeu are modalitatea Sa de a ajunge la tine. Cuvântul se strecoară spre inima ta, iar tu te cufunzi în el. Gândește-te la oamenii cu har pe care îi cunoști și care se bucură în părtășia cu Dumnezeu. Se vede pe chipul lor că sunt plini de viață! Dumnezeu îți transmite iertarea Sa prin paginile Scripturii (**1 Ioan 1:9**). Faptul că nu va înceta niciodată să te iubească este scris în Carte (**Ieremia 31:3; Psalmii 139; Isaia 1; Efeseni 1**).
- Biblia este plină de mesaje pentru tine. Acestea nu îți spun doar ce să faci, ci te încurajează și te întăresc (**Romani 15:4**). În Scriptură există un mesaj care îți amintește că ești copilul lui Dumnezeu. Este chiar acolo. Trebuie să ajungi la el și, făcând lucrul acesta, Dumnezeu ajunge la tine.
- Pe rândurile de mai jos, notează referințele biblice ale unor versete care conțin îndemnuri și încurajări și, alături de fiecare referință biblică, notează și ideea principală a versetului respectiv.

Cum se întâmplă?

- Următoarele întrebări te vor ajuta să pătrunzi în Biblie și să deschizi o conversație cu Dumnezeu, în rugăciune. Alege orice pasaj biblic sau dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. În săptămâna aceasta, cufundă-te în Cuvântul lui Dumnezeu.
- **Pasul 1**
Rezervă-ți timp să te rogi și să-ți liniștești mintea și sufletul, pentru a-L auzi pe Dumnezeu vorbindu-ți. Invită-L să-ți vorbească.
- **Pasul 2**
Când citești din Biblie, încearcă să descoperi mesajul textului. Ia în considerare fiecare cuvânt. Observă detaliile. Imaginează-ți că Pavel sau Moise a scris aceste cuvinte pentru cineva. Pune-ți câteva întrebări legate de text:
 1. Există vreun sfat de urmat?
 2. Există vreo făgăduință de invocat?
 3. Mă îndeamnă textul să Îl laud sau să-L mulțumesc lui Dumnezeu pentru ceva?
 4. Există vreun exemplu de urmat?
 5. Există vreun adevăr de crezut?
 6. Există vreo normă care să-mi călăuzească viața?
 7. Există vreo provocare pentru mine?
 8. Ce îi transmite pasajul cititorului? Formulează în cuvinte.
- **Pasul 3**
Ce mesaj are Dumnezeu pentru mine în acest pasaj? Ce Îl aud spunându-mi?
- **Pasul 4**
Cum pot trăi altfel astăzi în lumina conversației mele cu Dumnezeu?

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Se oferă recompensă

Atunci când au ajuns în spitalele britanice de la Scutari, pe frontul crimean, Florence Nightingale și asistentele ei au constatat că acolo erau condiții mai proaste decât li se spusese. Au observat mizeria, focarul de infecție, dezorganizarea și aglomerația copleșitoare. Cargouri cu materiale urgent de necesare zăceau în port, pe când oamenii mureau pentru că un oficial nu completase formularele corespunzătoare. În situația aceasta, 42% dintre răniți nu se mai recuperau. A fost nevoie de toată pregătirea și de tot devotamentul domnișoarei Nightingale, pentru ca lucrurile să se pună în mișcare.

Florence se născuse la Florența, în Italia, în 1820, într-o familie engleză înstărită. Ea călătorise și luase parte la petreceri din „lumea bună”, organizate pe domeniul familiei, în Derbyshire. Când avea 16 ani, a primit chemarea divină: „Pe 7 februarie 1837”, scria ea, „Dumnezeu mi-a vorbit și m-a chemat în slujba Sa”. Chemarea era pe atât de misterioasă pe cât era de neînțeles – ce fel de slujire? Împotriva obiecțiilor din partea familiei, ea a început să facă vizite la domiciliu, ducându-le hrană și medicamente țăranilor săraci care locuiau pe domeniul familiei. Apoi a început să se gândească la asistența medicală. Familia ei a fost scandalizată. La începutul anilor 1800, surorile medicale erau considerate drept muncitoare necalificate și aveau reputația de a fi bețive și ușuratic. Doamnele respectabile se ocupau cu organizarea casei și a petrecerilor, fiind de neîntrecut în conversații sclipitoare.

În 1844, filantropii americani Samuel și Julia Ward Howe (autorul „Imnului de luptă al Republicii”) i-au făcut o vizită domnișoarei Nightingale. Florence i-a întrebat:

– Credeți c-ar fi nepotrivit și lipsit de viitor pentru o tânără englezoaică să se dedice lucrării de caritate în spitale?

– Ar fi ceva nemaîntâlnit, iar în Anglia tot ce este neîntâlnit se cataloghează drept nepotrivit, i-a răspuns dr. Howe. Însă eu îți spun: Mergi înainte.

Mai târziu, ea a scris: „Niciodată nu a existat orbecăire în planurile sau gândurile mele despre lucrarea pe care mi-a încredințat-o Dumnezeu.”

Lucrarea aceasta a fost întârziată cu încă nouă ani. Obiecțiile familiei trebuiau să fie înfrânte. Între timp, ea a învățat despre asistența medicală mai întâi din cărți, apoi prin vizite la spitale din Europa și, în cele din urmă, făcând practică la spitale din Germania, Anglia și Franța. Ea slujea ca director al unui cămin pentru „gentildoaime invalide”, atunci când a izbucnit Războiul din Crimeea (1854-1856).

Când a aflat despre condițiile deplorabile de pe front, domnișoara Nightingale a mers acolo împreună cu treizeci și opt de surori medicale. A ajuns să organizeze un spital în barăci, care includea și bucătărie, spălătorie și latrine igienice. A deschis ferestrele pentru a permite aerului curat să intre și a procurat proviziile necesare. A organizat săli de lectură și amuzament pentru pacienți și a scris vești pentru cei de acasă. Soldații o adorați și au botezat-o „Doamna cu lampa”, datorită unei lămpi turcești pe care o purta în rondurile de noapte.

Eforturile sale au adus rezultate remarcabile: a redus numărul celor care mureau de la 42% la mai puțin de 3%.

(Adaptare după Kelvin D. Crow, Christianity Today Library.com)

Iată părerea mea

- Mandy și-a reînscris viața lui Isus weekendul trecut și L-a rugat pe Dumnezeu să o ajute să observe nevoia celor pe care îi poate ajuta. Prima persoană la care s-a gândit a fost Tania, căreia tocmai ea îi adresase niște cuvinte urâte. Evident, între cele două apăruse o distanță și se cam evitau. Acum, Mandy are o problemă, pentru că are un angajament față de Dumnezeu.
- Ce crezi că ar trebui să spună sau să facă Mandy? Crezi că ar trebui să se ducă direct la Tania și să îi ceară iertare sau să facă altceva, lăsând să treacă timpul, pentru a-i fi mai ușor să se apropie de Tania mai târziu? Ce crezi că ar îndemna-o Isus?

- „Nimeni nu a sărăcit oferind.” – Anne Frank, autoarea unui celebru jurnal din anii Holocaustului
- „Are dreptul să critice acela care are inima gata să ajute.” – Abraham Lincoln, fost președinte american

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- „Pe ușa mea, este un desen cu două țestoase. Una dintre ele spune: «Uneori, aș vrea să-L întreb pe Dumnezeu de ce îngăduie sărăcia, foametea și nedreptatea, când ar putea interveni mai vizibil». Cealaltă țestoasă replică: «Mă tem că și pe mine mă întreabă Dumnezeu același lucru».” – Peter John Kreeft, autor american și profesor de filosofie contemporan
- „Cea mai elocventă rugăciune este aceea rostită prin mâinile care vindecă și binecuvântează. Cea mai înaltă formă de închinare este cea realizată prin slujirea creștină altruistă. Cea mai măreață formă de laudă este sunetul pașilor consacrați, care îi caută pe cei pierduți și neajutorați.” – Billy Graham, evanghelist american din secolul al XX-lea
- „Strâns legat de valoarea omului este principiul servituții. Prețuim ceea ce slujim din proprie alegere.” – Douglas Groothuis, profesor de religie și autor american din secolul al XX-lea
- „Viața devine mai grea pentru noi atunci când trăim pentru alții, însă, în același timp, devine mai bogată și mai fericită.” – Albert Schweitzer, medic și teolog francez din secolul al XX-lea
- „Noi toți suntem stilouri în mâna unui Dumnezeu scriitor, care trimite scrisori de dragoste către lume.” – Maica Tereza, misionară albaneză din secolul al XX-lea

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ **Exercițiul slujirii** nu este negociabil pentru cei care își asumă numele lui Hristos. Isus ne arată clar că, fiind copii ai lui Dumnezeu, purtăm însemnele Sale. Biblia menționează lucrul acesta în repetate rânduri. Versurile unui cântec spun: „Nu pot fi auzite cuvintele tale, când faptele-ți vorbesc atât de tare.” Fie că facem fapte bune de har, fie că ignorăm nevoia celor din jur, faptele noastre vorbesc mai tare decât orice am putea spune.
- ▶ Avem dreptate că **Sabatul** trebuie ținut sâmbăta, însă, dacă în ziua a șaptea o persoană rănită, asemenea celei menționate în Luca, nu primește prin noi har pentru inima ei zdrobită, atunci Sabatul nostru nu are valoare. Putem predica adevărul că Isus revine, însă El spune că, atunci când va veni, noi vom fi surprinși în faptele noastre – de aceea ar fi bine să le dăm mâncare săracilor, să-i vizităm pe cei însingurați, să-i îngrijim pe cei zdrobiți. Putem dovedi cu Biblia că moartea este un somn, însă cei care au suferit pierderea cuiva drag nu-și găsesc odihna din pricina durerii de a fi rămas singuri.
- ▶ Ce putem face noi, ca adventiști de ziua a șaptea? Slujirea noastră față de alții grăiește mai mult adevăr decât un milion de seminare. Mesajul nostru este extrem de important, însă, dacă el nu ne face să semănăm mai mult cu Slujitorul Isus, atunci este cazul să petrecem mai mult timp în prezența Lui.

▶ Matei 20:25-28

„Isus i-a chemat și le-a zis: «Știți că domnitorii neamurilor domnesc peste ele și mai-marii lor le poruncesc cu stăpânire. Între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi să fie slujitorul vostru; și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi să vă fie rob. Pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți».”

▶ Matei 23:11,12

„Cel mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru. Oricine se va înălța va fi smerit; și oricine se va smeri va fi înălțat.”

Dumnezeu spune...

▶ Ioan 13:35

„Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.”

▶ Matei 7:9-12

„Cine este omul acela dintre voi care, dacă-i cere fiul său o pâine, să-i dea o piatră? Sau, dacă-i cere un pește, să-i dea un șarpe? Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce I le cer!”

▶ Matei 25:31-36

„Când va veni în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, Fiul omului va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre; și va pune oile la dreapta, iar caprele la stânga Lui. Atunci, Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: «Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii. Căci am fost flămând și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete și Mi-ați dat de băut; am fost străin și M-ați primit; am fost gol și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță și ați venit pe la Mine””

▶ Proverbele 11:25

„Sufletul binefăcător va fi săturat, și cel ce udă pe alții va fi udat și el.”

▶ 1 Petru 4:7-11

„Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți înțelepți dar și vegheați în vederea rugăciunii. Mai presus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate. Fiți primitori de oaspeți între voi, fără cârtire. Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare dintre voi să slujească altora după darul pe care l-a primit...”, pentru ca în toate lucrurile, să fie slăvit Dumnezeu prin Isus Hristos, ale căruia sunt slava și puterea în vecii vecilor.”

Ce legătură are cu mine?

- Chemarea care ți se face, de a sluji, este un dar de la Dumnezeu pentru tine. Un dar? De fiecare dată când acordăm întâietate și când ne cheltuim pe noi înșine pentru a oferi har, ne amintim de modul cum lucrează Dumnezeu cu noi. Lucrarea de slujire este una dintre activitățile cele mai mărețe ale lui Dumnezeu, de a îngusta natura noastră păcătoasă și de a cultiva trăsăturile de caracter ale Împărăției.
- Dacă ai impresia că acesta este un mușchi spiritual pe care ți-l poți dezvolta peste noapte, mai gândește-te o dată. Adu-ți aminte că apostolii au umblat cu Isus timp de trei ani și, după aceea, încă se certau pentru întâietate – chiar în noaptea în care El a fost arestat. A învăța să te gândești la altcineva este o chestiune de lungă durată. Se naște din dragostea pentru Dumnezeu și din dorința de a ajuta. Puțin câte puțin, pe măsură ce slujești, te transformi.
- Dacă te simți uneori egoist, amintește-ți că până și clipele tale cele mai egoiste sunt acoperite de bunătatea lui Hristos pentru tine. Planul Său este să te învețe harul zi după zi. Isus nu Se folosește de vinovăția ta pentru a te motiva să slujești. Tu ocupă-te cu slujirea și lasă creșterea ta în seama lui Dumnezeu.
- În slujire, trebuie să-ți găsești locul potrivit. Fiecare om are niște înzestrări naturale, ceva ce a așezat Creatorul în el și care îl face apt să slujească într-un fel sau altul. Astfel, o persoană comunicativă poate să relaționeze mai ușor cu oamenii, în timp ce unei persoane introvertite i s-ar potrivi mai degrabă un rol în care să nu trebuiască să comunice ori să relaționeze prea mult.

Cum se întâmplă?

- Gândește-te la niște modalități practice prin care îi poți ajuta și sluji pe cei din jurul tău. Întrebările de mai jos te pot îndruma în scrierea unui jurnal despre planul tău de slujire.

1. Vezi în jurul tău nevoi pe care le poți acoperi?

2. Ce dar ar oferi harul lui Dumnezeu acestei persoane sau în această situație?

3. Notează lucrurile practice pe care le poți face pentru a ajuta.

4. Scrie cum ai procedat și ce s-a întâmplat.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Cât înseamnă el pentru tine?

Periodic, adulții simt nevoia să facă o curățenie generală în casă. Se gândesc bine cu privire la ce să păstreze și ce să arunce. Și apoi ajung la concluzia că au multe lucruri bune, de care nu mai au nevoie, dar pe care nici nu le pot pune, pur și simplu, la gunoi.

Recent, tot acest scenariu s-a desfășurat și în casa mea. Soția a umblat în debara și, după niște trieri, a făcut câteva cutii cu lucruri pe care să le vând în târg.

– Pune-le în garaj și mă ocup eu să le aranjez pentru vânzare, mi-a spus ea pe un ton sigur.

Deși este o soție scumpă și minunată, nu se pricepe deloc la actorie, iar tonul pe care mi-a spus să manevrez cutiile m-a făcut suspicios. „Dar ce este în cutii și nu vrea să văd eu?” m-am întrebat în sinea mea. Soția a observat neîncrederea mea și a adăugat grăbită:

– Dacă n-ai ceva de făcut, am destulă treabă să-ți dau...

Înțelegând ultimatumul, am făcut înțeleapta alegere de a duce cutiile în garaj.

Când am rămas singur, am deschis o cutie și am scotocit prin conținut. În mare, am fost mulțumit să constat că scap de niște obiecte. Însă sub ele am găsit tricoul meu verde, pe care l-am purtat la meciurile de fotbal, la grădină, în deplasări misionare și în vacanță. Evident, era cam ponosit, dar tocmai asta conta. Fusesse alături de mine, ca un prieten credincios, la bine și la rău. „De ce l-o fi ascuns pe fundul cutiei?” m-am întrebat eu. Era o conspirație. Ceea ce pentru mine însemna foarte mult, soția mea considera că merită dat la gunoi. Nu, aveam să-l păstrez, chiar dacă ar fi trebuit să lupt pentru el! Am luat tricoul și l-am dus în casă.

Ca să nu mai lungesc vorba, am pierdut bătaia pentru el. Se pare că dragostea mea pentru soție este mai mare decât atașamentul pentru vechiul și ponositul meu tricou verde. Totuși reacția mea indică faptul că ceea ce prețuim este subiectiv. Povestirile, experiențele, amintirile din viața noastră, toate sunt legate de niște simple simboluri, iar unele dintre acestea sunt la fel de vechi precum tricoul meu ponosit. Astăzi, a îngenuchea pentru rugăciune poate părea ceva demodat și chiar deplasat pentru unii. Dar de ce? Oferirea zecimii pentru lucrarea bisericii poate fi fără importanță pentru mulți astăzi, față de cum era pentru cei de acum o sută de ani. De ce? Ascultarea unei predici poate fi mai puțin importantă pentru oamenii din lumea noastră grăbită. De ce ar fi așa? Ce se întâmplă de ne este greu să ne închinăm lui Dumnezeu?

Pastorul Troy

- Cosmin merge la aceeași biserică de ani de zile. A început să i se pară atât de neinteresant și de obișnuit, încât îi este greu să se concentreze, iar cuvintele zboară pe lângă el. Apoi intervine o schimbare. Serviciul divin se transformă aproape radical. Sunt invitați noi instrumentiști. Se cântă un repertoriu nou. Apar fețe noi. După încă un an, Cosmin începe să adoarmă din nou la biserică. Se surprinde indiferent și plictisit. Ce crezi că îi lipsește? Ce ar putea face pentru a schimba situația? Unde este problema și cum l-ai încuraja să o rezolve?

[illegible]

- „Serviciul divin ideal este acela de care aproape că nu am fi conștienți. Atenția noastră ar fi îndreptată spre Dumnezeu. Însă orice lucru nou constituie o piedică. El atrage atenția asupra programului însuși; iar a te gândi la închinare este cu totul altceva decât a te închina.” – C. S. Lewis, scriitor și erudit creștin britanic din secolul al XX-lea

Oameni diferiți, părerii diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă părerii ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ „Nu am știut cum să mă închin până când am învățat cum să iubesc.” – Henry Ward Beecher, cleric american din secolul al XIX-lea
- ▶ „Închinarea adusă lui Dumnezeu trebuie să fie de ordin spiritual, pentru a se potrivi cu natura Sa.” – Jean Calvin, teolog francez din secolul al XVI-lea
- ▶ „Dorința de închinare în grup este principala nenorocire a... omenirii. De dragul închinării laolaltă, oamenii s-au măcelărit cu săbii.” – Fedor Mihailovici Dostoievsky, romancier rus din secolul al XIX-lea
- ▶ „Unii oameni se închină rangului, alții se închină eroilor, alții se închină puterii și alții se închină lui Dumnezeu. Pentru aceste idealuri se dispută ei, însă toți se închină banilor.” – Mark Twain, scriitor american din secolul al XIX-lea
- ▶ „Afirmația lui Isus: «Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr» (Ioan 4:24)... arată că trebuie să ne închinăm lui Dumnezeu ca ființe spirituale (nu numai într-un spațiu fizic), luând în considerare lucrurile spirituale (inima, relația noastră cu El). De asemenea, înțelegem că trebuie să ne închinăm Lui (Dumnezeului iudeilor) în adevăr, fiind conștienți că teologia și convingerile noastre sunt cruciale pentru o închinare adevărată.” – Kim Anthony Gentes, muzician creștin și lider spiritual din secolul al XX-lea

Ce importanță are pentru mine?

- În cele mai multe ocazii în care a deschis subiectul închinării, Isus a inclus și problema banilor. Nu a vorbit despre muzică, despre stil, despre durata serviciului divin. A vorbit despre bani. Tocmai despre acest aspect. Scriptura este limpede cu privire la daruri și zecimi. Zecimea (a zecea parte din venituri) trebuie înapoiată vistieriei (bisericii) pentru lucrarea Împărăției lui Dumnezeu în lume. Darurile (ceea ce este peste zecime) sunt oferite pentru susținerea bisericii locale și a misiunii acesteia în vecinătate.
- În timp ce Scriptura arată clar ce să facem și cât să dăm, Isus a personalizat aceste aspecte. El le-a transformat într-o problemă sentimentală. Isus a susținut că poți afla mult despre inima cuiva din darul pe care îl oferă. Dăruirea cu voieșie și laudă constituie închinare. Dăruirea care îți schimbă chiar stilul de viață vorbește despre împărăția pentru care riști. Îți amintești de văduva care a dăruit cu îmbelșugare din sărăcia ei? Isus nu a comentat asupra numărului de monede pe care le-a dăruit. El a măsurat inima ei, a apreciat generozitatea ei și i-a muștră pe cei mari, care își etalau mândrii avuția în vasul pentru daruri.
- Dumnezeu privește la inima celui ce dăruiește. O fată își strânge toți banii de buzunar pentru a pleca într-o călătorie misionară. Un tată conduce o mașină mai veche, pentru a putea asigura alte lucruri în biserică. O familie hotărăște să renunțe la o vacanță pentru a susține în școală un băiat de la biserică. Un student își vinde chitara, ca să poată cumpăra Bibliei pentru o biserică din altă parte a lumii. Fie prin cântecele înălțate, fie prin rugăciunile rostite, oamenii vorbesc despre cât înseamnă Dumnezeu pentru ei. Modul de închinare vorbește.
- Din punctul tău de vedere, care sunt sau ar trebui să fie principalele elemente/componente ale unei închinări autentice?

Dumnezeu spune...

► Isaia 29:13

„Domnul zice: «Când se apropie de Mine, poporul acesta Mă cinstește cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine și frica pe care o are de Mine nu este decât o învățătură de datină omenească.»”

► Ioan 2:13-17

„Paștele iudeilor era aproape; și Isus S-a suit la Ierusalim. În Templu, a găsit pe cei ce vindeau boi, oi și porumbei și pe schimbătorii de bani șezând. A făcut un bici de ștreanguri și i-a scos pe toți afară din Templu, împreună cu oile și boii; a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele. Și a zis celor ce vindeau porumbei: «Ridicați acestea de aici și nu faceți din casa Tatălui Meu o casă de negustorie». Ucenicii Lui și-au adus aminte că este scris: «Râvna pentru casa Ta Mă mănâncă pe Mine.»”

► Evrei 10:23-25

„Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduința. Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții și cu atât mai mult cu cât vedeți că ziua se apropie.”

► Coloseni 3:15-17

„Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre și fiți recunoscători. Cu-vântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi, în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră. Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.”

Ce legătură are cu mine?

- Uneori, este important să ne imaginăm chipul Tatălui, atunci când ne închinăm. Pentru Dumnezeu, închinarea noastră reprezintă o întâlnire față în față. Observă cum interacționează copiii și părinții – se privesc unii pe alții în față. Tânărul bogat a venit la Isus dorind să afle o scurtătură spre Împărăția lui Dumnezeu. Biblia spune: „Isus S-a uitat țintă la el, l-a iubit” (**Marcu 10:21**). Deși tânărul s-a îndepărtat de Isus, Domnul nu și-a retras privirea iubitoare de la el. Domnul iubește la fel pe oricine părăsește Casa Lui fără să-L privească în față. Trebuie să fie greu pentru Tatăl ceresc atunci când copiii Săi opun rezistență atenției Sale și Îi ignoră prezența. Însă El îi iubește la fel de mult.
- Închinarea este momentul când Îl privim pe Dumnezeu drept în față și Îl ascultăm. Este timpul când oricine poate cânta și aduce laudă lui Dumnezeu, pe măsura prețuirii pe care l-o poartă. Uneori, este suficient să fii liniștit ca să-L poți vedea. Oricum, nu este ceva magic. Ca în orice alt exercițiu, este necesar să faci pași mici, cu regularitate. Încearcă. Dacă uiți și devii distras sau plictisit, nu te disprețui. Reîncordează-ți atenția și caută o modalitate de a-l spune lui Dumnezeu ce gândești despre El. Ai făgăduința că vei pleca apoi ca un om schimbat.
- Este nevoie de o reevaluare periodică a închinării. Chiar și atunci când ai încercat să îți reîmprospătezi închinarea, respectiv să-i dai un suflu nou, după un timp, pe nesimțite, poți realuneca în rutină. De aceea, reevaluarea este necesară. Din când în când, ia-ți timp și gândește-te la închinarea pe care i-o aduci Tatălui ceresc. Iar dacă observi că închinarea și-a pierdut prospețimea, ia măsuri urgente pentru a îndrepta situația.

Cum se întâmplă?

- Părțile din serviciul divin care au mai multă semnificație pentru mine sunt:

	Cel mai puțin			Cel mai mult	
Muzica	1	2	3	4	5
Părtășia și comuniunea	1	2	3	4	5
Rugăciunea	1	2	3	4	5
Predica, învățătura	1	2	3	4	5
Dăruirea	1	2	3	4	5
Slujirea și ajutorarea altora	1	2	3	4	5
Aplicația și trăirea	1	2	3	4	5

- Uitându-te la rezultatele acestui inventar, gândește-te la cum ai putea obține mai mult de la aspectele închinării la care răspunzi acum cel mai puțin.
- Fă un mic plan, creativ, inovativ, pentru schimbarea în bine a uneia dintre părțile serviciului divin enumerate mai sus.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Ai încredere în mine!

A fost odată un om care îngrijea o pădure de bambus pe o coastă de munte. Pădurii îi plăcea cum era îngrijită de omul acesta. Se simțea legată de stăpânul ei și, de-a lungul anilor, afecțiunea ce i-o purta a crescut. Într-o zi, stăpânul a venit la pădure și i-a spus:

– Draga mea pădure, ne-am bucurat mulți ani împreună de muntele acesta. Astăzi, vreau să te întreb dacă ești dispusă să mă lași să te folosesc pentru un scop mai mare decât împodobirea muntelui.

Pădurea, plină de mândrie, a răspuns:

– Vreau să fac ce dorești tu de la mine.

Stăpânul i-a spus:

– Mai întâi, trebuie să îți îndepărtez toate ramurile și frunzele, ca să te pot folosi pentru ceva mai nobil.

Pădurea s-a gândit la propunerea aceasta ciudată și a răspuns:

– Frumusețea mea se află în desișul frunzișului și în unduirea ramurilor mele. Dacă mi le iei, îmi răpești frumusețea.

– Da, știu, a recunoscut stăpânul. Dar trebuie să ți le îndepărtez pentru a realiza ceva mai bun.

Pădurea a acceptat cu solemnitate. După ce i-a îndepărtat frunzele și ramurile, stăpânul i-a spus:

– Îmi imaginez că îți va fi greu să înțelegi, dar, ca să pot împlini scopul cel mare, va trebui să îți dobor trunchiurile.

– Însă toată puterea mea stă în trunchiurile arborilor, ce se înalță spre cer. Cum poate ieși ceva bun din tăierea lor?

Stăpânul a răspuns:

– Este singura cale. Accepți?

Tristă, dar cu încredere în stăpân, pădurea l-a lăsat să-i doboare copacii.

– Mai am un lucru să îți cer, a adăugat stăpânul. Ca să te pot folosi într-un scop mai bun, trebuie să mă lași să-ți despic cioturile în două.

– Dar atunci voi înceta să exist! s-a plâns pădurea. Nu este suficient că m-ai dezbrăcat de frumusețe și mi-ai doborât tăria? Acum vrei să-mi despic cioturile în două? Ce poate ieși bun de aici?

Stăpânul a atins un ciot și a spus:

– Crede în mine. Îți voi arăta un bine mai mare, pe care l-am proiectat pentru tine.

Pădurea i-a îngăduit stăpânului să-i despic cioturile în două. Acestea au fost scobite și puse unul în continuarea celuilalt pe coasta muntelui, în direcția pustiei din vale, unde ploaia nu ajungea niciodată. Atunci când a plouat pe munte, aceste canale din cioturi au condus apa spre ținutul sterp, care s-a transformat într-un tărâm înverzit și roditor.

Stăpânul s-a dus pe coasta muntelui la pădurea sa și a îngenucheat lângă cioturile despicate. A dat puțin pământ deoparte, descoperind noi vlăstari, care urmau să răsară din pământ. Și a zâmbit.

Iată părerea mea

- Cristi stătea în biserică, simțindu-și suflul mângâiat de o convingere puternică. Simțea că Dumnezeu îi vorbește. Își analizase stilul de viață cu atenție și știa că jocurile video pe care le juca, uneori până noaptea târziu, nu îl ajutau nici în relația cu Dumnezeu, nici în relația cu familia. Nu voia să recunoască, însă violența și agitația din jocuri îl afectau și nu știa cum să rezolve această problemă.
- Cristi dorea să stea de vorbă cu un adult. Instructorul de la Școala de Sabat, Ștefan, era simpatic. Dar nu era sigur că se simțea pregătit să i se destăinuie încă. Unde ar fi putut să găsească un mentor? Ce calități ale acestuia i-ar fi fost de ajutor? Cum să ceară ajutor? Cristi simțea că, dacă lăsa lucrurile așa pentru o vreme, i s-ar fi limpezit și acest răspuns. Ești de acord? Justifică răspunsul.

- Ce alte lucruri îți pot distra atenția de la relația ta cu Dumnezeu?

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- *„Atunci când întâlnești o femeie sau un bărbat pentru care Isus Hristos este pe primul loc, leagă-ți-l de suflet.”* – Oswald Chambers, cleric scoțian de la începutul secolului al XX-lea
- *„Supunerea nu înseamnă subjugare. Subjugarea transformă omul într-un lucru, distruge individualitatea și îndepărtează orice fel de libertate. Supunerea îl face pe om să devină mai mult din ce dorește Dumnezeu pentru el; îi scoate în evidență individualitatea; îi conferă libertatea de a împlini tot ce a pregătit Dumnezeu pentru viața și lucrarea sa. Subjugarea înseamnă slăbiciune. Este refugiul acelor care se tem de maturitate. Supunerea înseamnă tărie. Este primul pas spre o adevărată maturitate și lucrare.”* – Warren Wiersbe, cleric și autor american din secolul al XX-lea
- *„Umilința este singura apărare sigură împotriva umilirii.”* – Autor necunoscut
- *„Umlința poate fi căutată, însă niciodată celebrată.”* – Autor necunoscut
- *„Viața este o lungă lecție despre umilință.”* – James M. Barrie, secolul al XX-lea, autorul britanic al personajului Peter Pan
- *„Să nu lași capul să-ți crească prea mult – îți va rupe gâtul.”* – Elvis Presley, cântăreț american din secolul al XX-lea

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Când l-a chemat pe Timotei să i se alăture ca ucenic al Evangheliei, Pavel se afla încă în recuperare, în urma unei tentative de a fi ucis cu pietre. Deși poate că Pavel avea încă vânătași, sângerări și julturi, Timotei s-a hotărât să devină elevul său. Evident, Timotei a simțit că Pavel avea ceva de oferit vieții sale și era doritor să intre în lucrarea de slujire alături de acesta.
 - ▶ Cuvântul lui Dumnezeu arată că împotrivirea față de oamenii care ar putea să ne ajute este un act de mândrie. Dacă mergi cu mândria până la capăt, s-ar putea să dai de necaz.
 - ▶ A te lăsa tras la răspundere înseamnă a-i acorda cuiva dreptul de a te îndemna la ținerea unei promisiuni. Dacă dorești să nu mai furi, să nu mai fumezi, să te porți frumos sau să-ți folosești mai bine timpul, atunci un creștin mai înțelept și mai experimentat îți poate aduce aminte de angajamentul pe care l-ai făcut față de Dumnezeu. Gândește-te câte angajamente ne luăm de-a lungul anilor. Oare nu am fi alți oameni dacă am fi mai umili și i-am cere cuiva ajutor?
 - ▶ Cei mai mari agenți de schimbare din lume nu sunt niște superindividualiști, ci acei elevi umili, care le îngăduie altora, inclusiv Duhului Sfânt, să-i ajute să atingă un nivel mai înalt.
-
- ▶ **1 Corinteni 11:1**
„Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos.”
 - ▶ **1 Petru 5:5**
„Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți, în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie. Căci «Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har».”
 - ▶ (Mai mult: **Filipeni 3:17-21**)

Dumnezeu spune...

- ▶ **2 Timotei 2:1,2**
„Tu dar, copilul meu, întărește-te în harul care este în Hristos Isus. Și ce-ai auzit de la mine, în fața multor martori, încredințează unor oameni de încredere, care să fie în stare să învețe pe alții.”
- ▶ **Proverbele 16:22**
„Înțelepciunea este un izvor de viață pentru cine o are; dar pedeapsa nebunilor este nebunia lor.”
- ▶ **1 Corinteni 4:14-17**
„Nu vă scriu aceste lucruri ca să vă fac rușine; ci ca să vă sfătuiesc ca pe niște copii preaiubiți ai mei. Căci chiar dacă ați avea zece mii de învățători în Hristos, totuși n-aveți mai mulți părinți; pentru că eu v-am născut în Hristos Isus, prin Evanghelie. De aceea vă rog să călcați pe urmele mele. Pentru aceasta v-am trimis pe Timotei, care este copilul meu preaiubit și credincios în Domnul. El vă va aduce aminte de felul meu de purtare în Hristos și de felul cum îi învăț eu pe oameni pretutindeni, în toate bisericile.”
- ▶ **1 Tesaloniceni 1:4-7**
„Știm, frați preaiubiți de Dumnezeu, alegea voastră. În adevăr, Evanghelia noastră v-a fost propovăduită nu numai cu vorbe, ci cu putere, cu Duhul Sfânt și cu o mare îndrăzneală. Căci știți că, din dragoste pentru voi am fost așa printre voi. Și voi înșivă ați călcat pe urmele mele și pe urmele Domnului, întrucât ați primit Cuvântul în multe necazuri, cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt; așa că ați ajuns o pildă pentru toți credincioșii din Macedonia și din Ahaia.”
- ▶ **Evrei 13:7**
„Aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viață și urmați-le credința!”

Ce legătură are cu mine?

- Supunerea, umilința și disponibilitatea de a te lăsa învățat nu constituie calități larg căutate. De fapt, mulți consideră că a cere ajutor denotă slăbiciune.
- Însă supunerea față de Duhul lui Dumnezeu și urmarea unor creștini care se lasă conduși de El nu sunt un semn de slăbiciune, ci o dovadă de mare curaj.
- Poate că îți amintești că mustrările cele mai aspre ale Domnului Isus nu au fost îndreptate împotriva hoților, femeilor ușuratică sau dependenților de droguri. El a rostit judecata asupra celor mulțumiți de ei înșiși. Aceștia erau cei care stăteau înaintea oamenilor cu mândrie și dispreț. Însă harul, înțelepciunea, ajutorul și vindecarea se revarsă din mâna Mântuitorului ca o cascadă spre cei care știu că au nevoie de El. Nicodim nu avea toate răspunsurile. Maria făcuse mai multe greșeli decât putea să numere. Zahcheu s-a cățărat cu disperare într-un pom pentru a-L vedea o clipă pe Acela care ar fi putut să-l ajute. Femeia siro-feniciană îndurase privirile rasiste pentru a se apropia de Vindecător. Iată un adevăr despre Împărăția lui Dumnezeu: Cei care se umilesc înaintea Lui și a altora devin făuritori de povestiri și eroi ai Împărăției harului Său.
- Supunerea poate părea un concept straniu în secolul al XXI-lea, un secol în care îndrăzneala, tenacitatea, spiritul de aventură sunt mai prețuite de publicul larg. Cu toate acestea, un om care învață supunerea este un om care se înalță deasupra celor din jurul lui, pentru că el nu a biruit un munte, nici o mare sau o probă dificilă, ci s-a biruit pe sine însuși. Caută să înțelegi ce este adevărata supunere și, apoi, caută să fii supus.

Cum se întâmplă?

- Gândește-te la următoarele întrebări în timp ce te hotărăști să te așezi la dispoziția unei persoane care te poate ajuta să devii ceea ce dorește Dumnezeu pentru tine.

1. Ce admiri la această persoană?

2. De ce crezi că te poate ajuta?

3. Ce fel de interacție cu ea ți s-ar părea de mai mult ajutor?

4. Cum îi vei cere să îți fie alături?

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Operațiuni secrete

A fost odată un artist pe nume Herkomer, care s-a născut în Pădurea Neagră, în Europa. Deși Herkomer era un artist talentat, tatăl său era un simplu ciopliitor în lemn. Pe când renumele său creștea, Herkomer s-a mutat în Londra și a continuat să lucreze. Curând, a trimis după tatăl său, ca să se mute împreună cu el. Tatăl era foarte mândru de ceea ce devenise fiul său. Uneori glumea, spunând că talentul fiului fusese moștenit de la el.

Bătrânul încerca să creeze obiecte din lut și, deși erau destul de bune, nu se apropiau totuși de calitatea lucrărilor fiului său. Cu toate acestea, tatăl și fiul lucrau împreună și câștigau binișor în Londra și în împrejurimi. Cu timpul, îndemânarea tatălui a scăzut, iar ceea ce lucra nu mai avea aceeași calitate. Uneori, se citea pe chipul lui dezamăgirea față de ce-i ieșea din mână.

Pe Herkomer îl durea inima să vadă starea în care ajunsese tatăl său și ar fi vrut să-l ajute. Astfel, atunci când tatăl se ducea la culcare, Herkomer stătea până târziu și începea să facă retușuri. El lucra și corecta defectele, până ce lucrările erau perfecte. Atunci zâmbea știind că, a doua zi, tatăl avea să primească laudele oamenilor pentru lucrările sale. Și atunci când aceasta, într-adevăr, se întâmpla, tatăl, care nu bănuia nimic, se simțea prețuit și valoros. Herkomer știa că stima de sine și respectul erau tot ce mai avea tatăl său la vârsta aceea și nu dorea să permită ca acestea să-i fie răpite.

- Brenda a pregătit un platou cu prăjituri pentru un om care locuiește pe strada ei. Acesta pare obosit de ani și însingurat. Ea crede că, dacă va afla că cineva îi poartă grijă, el se va simți încurajat. Brenda lasă platoul la ușa omului, împreună cu un bilet de încurajare și pleacă tiptil. A doua zi, primește o pâinică proaspăt coaptă și un bilet. Se gândește: Poate că m-a văzut lăsându-i prăjiturile și știe cine sunt. Apoi citește biletul: „P.S. Am văzut cât de amabilă ai fost cu omul acela și vreau să știi că m-ai impresionat. Însă nu îți voi spune cine sunt eu.” Taina s-a transmis în vecinătate.
- Ce este mai important: caracterul anonim sau fapta de bunătate? Ce parte din experiență are un impact mai mare asupra celui care dăruiește? Dar asupra celui care primește? Care este cel mai frumos gest pe care l-ai făcut cineva pentru tine în secret? Cum te-ai simțit neștiind cine a fost binefăcătorul tău?

[illegible]

Oameni diferiți, părerii diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă părerii ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ „*Neliniștea din inima omului îl doboară, dar o vorbă bună îl înveselește.*” – Regele Solomon, în Proverbele 12:25
- ▶ „*Îndeamnă-i să facă bine, să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții, așa încât să-și strângă pentru vremea viitoare, drept comoară, o bună temelie, pentru ca să apuce adevărata viață.*” – Apostolul Pavel, în 1 Timotei 6:18,19
- ▶ „*Fă pentru alții, chiar dacă ei nu fac niciodată pentru tine.*” – Mary Ellen Edmunds
- ▶ „*Când eram tânăr, îi admiram pe oamenii inteligenți. Pe măsură ce am înaintat în vârstă, am început să-i admir pe oamenii buni.*”
– Abraham Heschel, teolog evreu american din secolul al XX-lea
- ▶ „*Faptele de bunătate cântăresc cât toate poruncile.*” – Talmudul
- ▶ „*Fă un pic de bine acolo unde te afli; faptele mici de bunătate sunt cele care copleșesc lumea.*” – Desmond Tutu, cleric sud-african
- ▶ „*Bunătatea este singura investiție care nu dă greș niciodată.*” – Henry David Thoreau, filosof și eseist american din secolul al XIX-lea

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ A le arăta altora bunătate, fără a-i constrânge la obligații – Dumnezeu face asta tot timpul. Și El dorește să ne purtăm în același fel cu alții, fără a urmări o anumită reacție, ci pentru că aceasta este o trăsătură a Împărăției Sale. Este felul în care lucrează El. Și, cu cât îi impresionează pe oameni, cu atât ei se transformă, devenind plăcuți Împăratului.
- ▶ Ai două opțiuni: alătură-te mulțimii și preocupă-te în principal de tine sau acordă o șansă bunătății discrete, pentru a-ți modela viața în fiecare săptămână. Nu te înșela: nu este ușor să trăiești astfel. Vei avea nevoie să faci eforturi și să fii perseverent. Majoritatea intențiilor bune încă așteaptă să fie transformate în fapte. Însă ideea este să exersezi, să practici disciplina spirituală.
- ▶ Cei care doresc să participe la un maraton trebuie să se antreneze. Antrenamentul din viața spirituală nu este prea diferit. Ferește-te de indicațiile de genul: „Creștere spirituală în câțiva pași ușori”. Aceasta este o minciună! Există zeci de șmecherii care promit o schimbare ușoară a vieții. Dumnezeu nu pretinde niciodată că felul de viață disciplinat al Împărăției Sale este ușor de adoptat. Însă El făgăduiește că este aducător de împlinire. Ți garantează că este plăcut și interesant. Dar necesită exercițiu. Așadar, fă astăzi pași mici pentru a săvârși o faptă de bunătate discretă și observă cât te costă și ce răsplată resimți. Te vei întoarce pentru mai mult.
- ▶ **Coloseni 3:23,24**
„Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului Hristos.”
- ▶ (Mai mult: **Faptele 4:32-35**)

Dumnezeu spune...

- ▶ **Matei 6:2-4**
„Tu, dar, când faci milostenie, nu suna cu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii în sinagogi și în ulițe, pentru ca să fie slăviți de oameni. Adevărat vă spun că și-au luat răsplata. Ci tu, când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta, pentru ca milostenia ta să fie făcută în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.”
- ▶ **Ieremia 17:10**
„Eu, Domnul, cercetez inima și încerc răunchii, ca să răsplătesc fiecăruia după purtarea lui, după rodul faptelor lui.”
- ▶ **Proverbele 21:14**
„Un dar făcut în taină potolește mânia, și o mită dată pe ascuns potolește cea mai puternică mânie.”
- ▶ **Romani 12:9-13**
„Dragostea să fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază de rău și lipiți-vă tare de bine. Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia. În sânguință, fiți fără preget. Fiți plini de răvnă cu duhul. Slujiți Domnului. Bucurați-vă în nădejde. Fiți răbdători în necaz. Stăruiiți în rugăciune. Ajutați pe sfinți, când sunt în nevoie. Fiți primitori de oaspeți.”
- ▶ **Faptele 2:44,45**
„Toți cei ce credeau erau împreună la un loc și aveau toate de obște. Își vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia.”
- ▶ **Iacov 2:14-17**
„Frații mei, ce-i folosește cuiva să spună că are credință, dacă n-are fapte? Poate oare credința aceasta să-l mântuiască? Dacă un frate și o soră sunt goi și lipsiți de hrană de toate zilele, și unul dintre voi le zice: «Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă!» fără să le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi? Tot așa și credința: dacă n-are fapte, este moartă în ea însăși.”

Ce legătură are cu mine?

- Dumnezeu are multe daruri să îți ofere: dragostea celor din familia ta, reușită, chiar și câteva momente de tristețe, care să îți amintească de lumea care va veni. Atunci când oferim daruri de slujire neegostă, întrezărim un crâmpel din ceea ce simte Dumnezeu atunci când ne binecuvântează. Altruismul este o remarcabilă calitate a lui Dumnezeu și ea îi apropie pe oameni de Hristos. Însă cum pot descoperi ei altruismul lui Dumnezeu dacă nu prin noi, copiii Săi? Gândește-te la aceasta.
- Nu, de fapt, cei mai mulți oameni deja s-au gândit. Treci dincolo de gânduri. Acționează!
- Tindem adeseori să ne considerăm persoane bune, mai ales dacă durerea unei alte persoane atinge o coardă din sufletul nostru. Faptul că lăcrimăm la vederea unui om necăjit nu înseamnă însă că suntem oameni plini de bunătate. Bunătatea este asociată acțiunii. Cel care vede și intervine, sărind în sprijinul semenului său, este un fiu al bunătății.
- Fă un portret al omului caracterizat de bunătate. Explică de ce crezi tu că așa „arată” un om bun!

Cum se întâmplă?

- Lucrarea bunătății discrete ține de tine. Întreaga experiență este solicitantă pentru mușchiul spiritual. Este important să îți propui să faci fapte bune și să le planifici pentru săptămâna următoare. Începe cu una sau două fapte care îți sunt la îndemână. Fii sensibil la ocaziile spontane ce se ivesc pe parcursul săptămânii.
- Pregătirea sufletească pentru faptele spontane este la fel ca și pentru cele planificate. Mai jos sunt câteva întrebări care te vor ajuta.

Cine este cel în nevoie? Cunoști pe cineva?

Ce poți face pentru a transmite har, fără obligații?

Cum poți evita să te recomanzi ca binefăcător, alegând în schimb să rămâi în umbră?

Fapte planificate

Fapte spontane

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Acel singur lucru

Într-o scenă din filmul „City Slickers”, bătrânul și prevăzătorul cowboy le dă celor trei văcari în devenire o lecție de viață. Seara, în timpul unei transhumanțe, cei trei puștani stau la focul de veghe alături de ghidul lor ursuz și aspru. Ei își dau seama că supraviețuirea cirezii și propria bunăstare depind de priceperea și discernământul bătrânului, precum și de eforturile depuse în întâmpinarea elementelor imprevizibile ale mediului.

Billy Crystal, interpretând rolul unuia dintre băieții de oraș, se întoarce spre bătrânul și zbârcitul văcar.

– Pari împăcat cu tine însuși și încrezător că nu există niciun lucru căruia să nu-i poți face față. Cum pot ajunge și eu așa?

Văcarul se gândește o clipă, apoi răspunde:

– Totul ține de un singur lucru.

Billy Crystal întreabă:

– Care este acesta? urmărind degetul indicat de văcar.

– Ăsta-i secretul! spune bătrânul văcar, privindu-l pe Crystal în ochi.

Billy Crystal continuă să întrebe:

– Care este singurul lucru?

Continuând să arate un deget, văcarul sfătuiește:

– De tine depinde. Dar ca să ai sentimentul unui scop și să îți dezvoltîi încrederea în propriile forțe, trebuie să urmărești doar un singur lucru.

Sarcina noastră este să stabilim ce înseamnă acest „singur lucru” pentru noi. Pentru tânărul bogat care a venit la Isus, acel lucru era averea sau, mai degrabă, statutul ce decurgea din aceasta. Însă, dacă suntem

sinceri cu noi înșine, toți avem un lucru central pentru viața noastră, la care nu am putea renunța.

Scopul filmului mai sus amintit este acela de a te face să te gândești ce urmărești în viață. Pentru personajul lui Billy Crystal, ceea ce conta era dragostea pentru familia lui. Dacă ar trebui să îți rezumi interesele la cel mai important lucru, care ar fi acesta?

lată părerea mea

- ▶ Corinei îi place să citească romane și, uneori, pierde noțiunea timpului. În multe privințe, aceasta este o cale de evadare pentru ea. Mama a observat că timpul ei de lectură se lungeste și a comentat:
 - Corina, în ultima vreme, citești destul de mult. Ce-ar fi să iei o pauză și să încerci și altceva?

Corina a replicat:

– Poate mai târziu.

Totuși s-a gândit la timpul pe care și-l consumă astfel și la cât de puțin timp îi acordă lui Dumnezeu. Dar cărțile ei îi fac mai multă plăcere decât „timpul pus deoparte” pentru Dumnezeu. Nu i s-a mai întâmplat așa în trecut și acum se întreabă cum s-ar putea întoarce la o relație mai semnificativă cu Dumnezeu.

- Dacă ar veni să-ți ceară o sugestie, cum ai încuraja-o să își concentreze viața spre acel „singur lucru”, astfel încât să simtă o ameliorare și satisfacție?

[illegible]

- „Postul regulat poate ajuta la limpezirea minții și la întărirea trupului și a spiritului.” – Ezra Taft Benson, lider religios american

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, părerii diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă părerii ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ „Omului care încearcă să meargă pe două drumuri i se crapă pantalonii.” – Proverb din vestul Africii
- ▶ „Schiatul printre copaci pare a fi o tendință sinucigașă, însă unor schiori le place riscul de a schia pe zăpada neatinsă, așternută în pădurile de foioase și de conifere. Desigur, ideea este să nu atingă pomii! În revista Outside, autorul și schiorul Tim Etchells prezintă această atracție: «Mai mult decât pe pantele libere și bogat înzăpezite, în pădure este esențial să știi pe ce să îți fixezi privirea. Uitați-vă la spațiile dintre copaci, la locul pe unde sperați să treceți. Nu vă lipiți privirea de ceea ce nu doriți să atingeți», spune campionul mondial la schi extrem, Kim Reichelm.” – Tim Krupski, pastor american contemporan
- ▶ „Mai întâi, (postul) să se facă având privirea îndreptată numai spre Domnul. Să nu urmărim decât a-l aduce slavă Tatălui din ceruri.” – John Wesley, cleric britanic din secolul al XVIII-lea
- ▶ „Niciun cal nu ajunge undeva până nu este prins în căpăstru. Niciun abur nu pune în mișcare ceva până nu este pus sub presiune. Nicio cască, asemenea Niagarei, nu s-a transformat vreodată în lumină și curent electric până ce nu a fost canalizată. Nicio viață nu devine măreață până ce nu este îndreptată spre o țință consacrată și disciplinată.” – Harry Emerson Fosdick, cleric american din secolul al XX-lea

Ce importanță are pentru mine?

- Există o ilustrată care zugrăvește examenul final pentru niște câini absolvenți ai unui dresaj. Aproximativ cincisprezece câini-ciobănești germani stau aliniați, în postura cerută de instructor. Prin fața bravilor candidați, se fâșâie tacticos o mână bălțată, vădit neafectată de periculosul scenariu ce ar putea să-i vină de hac. Imaginează-ți concentrația, disciplina și unicul scop urmărit de aceste canine.
- Nu este necesar să postești ca să îți se permită accesul în cer. Cei care postesc nu primesc mai multe puncte pentru scorul lor spiritual și nici mai multe pietre prețioase în coroana cerească. De fapt, postul este recomandat celor care nu reușesc să se concentreze. Este pentru cei care se luptă cu disperare să-l ofere lui Dumnezeu locul întâi în viața lor. Există oameni care nu pot lucra în dezordine. Ei au nevoie să facă întâi curățenie în cameră sau în birou, pentru a putea lucra eficient.
- Postul înseamnă îndepărtarea dezordinii din viața spirituală. Postirea de la televizor face loc umblării cu Dumnezeu. Nu mai intra o zi sau două pe Internet, dacă îți petreci mai mult timp pe Chat decât în conversație cu Mântuitorul tău. Fă o pauză de la sportul preferat, de la cumpărături sau de la consumarea unor alimente nesănătoase. Identifică obstacolul – chiar dacă este un lucru bun în sine – și abține-te de la el pentru a-ți concentra atenția asupra lui Hristos. Și, mai presus de toate, să postești înseamnă ca inima ta să se aplece, căutând acel „singur lucru”.
- Postul nu înseamnă doar „rețineră” sau „abținere”, ci presupune și să „pui ceva în loc”. Ce înseamnă lucrul acesta? Înseamnă că nu este suficient să nu mănânci timp de câteva ore sau o zi, ci trebuie să completezi această abținere de la mâncare cu o atitudine potrivită. Postul trebuie să fie o ocazie de regăsire a echilibrului, de bucurie chiar. Cel care postește nu trebuie să aibă o față lungă și un ton plângăreț. Pentru el, postul este o ocazie de întâlnire cu Dumnezeu.

Dumnezeu spune...

► Matei 6:16-18

„Când postești, să nu vă luați o înfățișare posomorâtă, ca fățarnicii care își slujesc fețele, ca să le arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun că și-au luat răsplata. Ci tu, când postești, unge-ți capul și spală-ți fața, ca să te arăți că postești nu oamenilor, ci Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.”

► Evrei 3:1

„De aceea, frați sfinți, care aveți parte de chemarea cerească, ațintiți-vă privirile la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, adică la Isus.”

► 1 Timotei 4:11,12

„Poruncește și învață aceste lucruri. Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea; ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.”

► Iacov 1:27

„Religia curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume.”

► Filipeni 4:8,9

„Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, acestea să vă însuflețească. Ce ați învățat, ce ați primit și auzit de la mine și ce ați văzut în mine, faceți. Și Dumnezeul păcii va fi cu voi.”

► Hagai 1:5,6

„Așa vorbește acum Domnul oștirilor: «Uitați-vă cu băgare de seamă la căile voastre! Semănați mult și strângeți puțin, mâncați și tot nu vă săturați, beți și tot nu vă potoliți setea, vă îmbrăcați și tot nu vă este cald; și cine câștigă o simbră o pune într-o pungă spartă!»”

Ce legătură are cu mine?

- Care crezi că era „singurul lucru” urmărit de Isus? Scopul lui era legat cu efortul de a schimba percepția oamenilor față de Dumnezeu. Însă, uneori, Isus nu urmărea decât să pună stavilă durerii cuiva. Erau ocazii când Isus vorbea cu pasiune cât era ziua de lungă. Alteori, Isus nu dorea decât să Se retragă și să rămână singur cu Tatăl Său.
- Însă, dintre toate „lucrurile” urmărite de inima lui Hristos, asigurarea veșniciei pentru noi a ocupat locul întâi. Nimic, absolut nimic nu a stat în calea lucrării Sale de a ne pregăti un loc în veșnicie, alături de El. Max Lucado transpune frumos în cuvinte aceasta, arătând că Dumnezeu mai degrabă ar fi putut purta păcatul tău decât să îndure gândul că va rămâne fără tine pentru veșnicie.
- Unic scop? Concentrare? Poți să fii convins! Dacă Isus ar parcurge astăzi materialul tău de studiu, el ar nota în dreptul celui „singur lucru” numele tău. Să nu te îndoiești – aceasta însemni tu pentru Dumnezeu. Cu gândul acesta în minte, Isus te va învăța, pas cu pas, ce înseamnă să Îl faci pe El singurul lucru din viața ta.
- Sigur, orice adolescent se poate întreba: Cum să fac ca Isus și viața veșnică să fie obiectivele mele principale câtă vreme viața de zi cu zi este atât de complicată și mi se cere să fiu atent și să mă preocup cu atâtea lucruri? Trebuie să merg la școală, trebuie să îndeplinesc diferite sarcini, să petrec timp cu prietenii mei ș.a.m.d. Veste bună este că Dumnezeu nu așteaptă ca tu să renunți la viața ta pentru a sta tot timpul pe scaun la biserică, cu fața plecată în rugăciune. El dorește ca tu să-L iei cu tine în activitățile tale, în locurile unde mergi zilnic.

Cum se întâmplă?

- Gândește-te la trei domenii din viața ta pentru care ai putea posti în această săptămână. Pentru fiecare domeniu, identifică acel singur lucru asupra căruia dorești să te concentrezi (rugăciune, capacitatea de a sluji, studiu biblic, comuniune tăcută, autostăpânire etc.) și notează-l. Acesta este „singurul lucru” pe care dorești să-l urmărești o vreme. Notează dedesubt lucrurile care constituie obstacole, de la care ai dori să te abții pentru urmărirea scopului tău.

Un singur lucru

“_____”

Obstacole: _____

Un singur lucru

“_____”

Obstacole: _____

Un singur lucru

“_____”

Obstacole: _____

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Nu riști, nu câștigi

Atunci când au fost inventate, avioanele cu reacție zburau mult mai repede decât celelalte modele cu care erau obișnuiți piloții până atunci. Totuși și unele, și celelalte erau dotate cu un sistem de catapultare pentru situații de urgență. Inițial, sistemul de catapultare era desigur de simplu: apăsați un buton și te rostogoleai înspre înainte, pentru ca parașuta din spatele scaunului să se poată deschide. Însă părăsirea securității conferite de scaun era mai ușor de zis decât de făcut. Una era să apeși pe buton și cu totul altceva să părăsești scaunul.

Cu ocazia unor teste, s-a observat că piloții se prindeau de scaun în timpul catapultării, ceea ce făcea imposibil ca parașuta din spatele acestuia să se deschidă. Întregul sistem de urgență era prost gândit nu din pricina aspectelor tehnice, ci din cauza incapacității piloților de a crede, în acele momente disperate, că sistemul este gândit în așa fel încât să le salveze viața. După ce au fost construite avioane mai rapide, nevoia unui sistem de catapultare avansat a devenit apăsătoare.

Ca urmare, noile avioane erau dotate cu un sistem care îl arunca pe pilot din scaun, astfel activându-se coarda parașutei. Întregul proces era realizat de aparate care îl aruncau pe pilot din avion fără să lase nimic la alegerea acestuia. În acest caz, piloții reușeau să se desprindă de scaun din simplu motiv că erau aruncați cu forță.

Așadar, piloții aveau nevoie de ceva care să-i arunce forțat din scaun. Și pentru noi, clipele în care suntem chemați să renunțăm la siguranță și să ne punem toată încrederea în Dumnezeu sunt momente mari ale credinței. Sistemul de catapultare conceput

de Dumnezeu nu ne va forța să părăsim scaunul. Saltul credinței necesită renunțare. Care sunt lucrurile de care ne prindem pentru siguranță? Nu uita: nu riști, nu câștigi.

Dumnezeu dorește să ne salveze viața și să ne ofere eternitate. Lumea noastră este un avion pe cale de a se prăbuși. Dumnezeu Și-a făcut datoria: a pregătit un sistem de catapultare, sau evacuare. Dar nu depinde totul de El. Ne rămâne și nouă ceva de făcut — să luăm decizia de a folosi sistemul de salvare pregătit de iubitul nostru Mântuitor. Sigur că există temeri! Sigur că presupune o renunțare la confortul „scaunului”. Dar, hei, avionul se prăbușește! Nu vrei să scapi cu viață?

Iată părerea mea

- Prietenul lui Ben, Tudor, tocmai a aflat că părinții lui se despart. Tudor nu vrea să mai meargă la biserică. Nici părinții lui nu mai vor. Lui Ben îi pare rău de situația aceasta și nu știe ce să-i spună lui Tudor. Ei au mai vorbit despre Dumnezeu de câteva ori, dar întotdeauna i s-a părut puțin cam ciudată situația.

Ben dorește să-l încurajeze pe prietenul lui și, poate, să se roage împreună cu el, dar are emoții. Niciodată nu s-au mai rugat împreună, iar Ben simte că, în ultima vreme, Tudor are nevoie de mai mult decât de cuvintele: „Îmi pare rău” sau „Ce păcat!”. Ben se hotărăște să-L lase pe Dumnezeu să-i ofere ocazia de a se ruga împreună cu Tudor în această săptămână.

Ocazia se ivește pe drum, când se întorc amândoi de la școală, iar Tudor spune:

– Aș fi vrut ca părinții mei să se înțeleagă, pur și simplu, ca alți părinți. Am senzația că lui Dumnezeu nu Îi pasă de familia mea.

Ben simte că aceasta este o ocazie de a vorbi cu Tudor despre convingerea lui cu privire la rugăciune.

- Ce crezi că ar trebui să-i spună? Tu ce i-ai spune? Pentru ce te-ai ruga împreună cu Tudor? Cum poate fi întărită prietenia lor prin aceasta? Cum ar putea fi pusă în dificultate? Te-ai confruntat vreodată cu astfel de momente?

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- *„Entuziasmul nu este nici mai mult, nici mai puțin decât credința în acțiune.”* – Henry Chester
- *„Oamenii de știință au fost etichetați drept mari eretici de către biserică, însă ei erau, cu adevărat, oameni religioși datorită credinței lor în ordinea Universului.”* – Albert Einstein, fizician american de origine germană, din secolul al XX-lea
- *„Fă un prim pas în credință. Nu ai nevoie să vezi toată scara. Fă doar un pas.”* – Martin Luther King Jr., pastor american și militant pentru drepturile civile, din secolul al XX-lea
- *„Credința este oaza din inimă care nu va fi atinsă niciodată de caravana gândirii.”* – Kahlil Gibran, autor libanez din secolul al XX-lea
- *„Singura limită a realizării noastre de mâine o constituie îndoielile noastre de azi. Să mergem înainte cu o credință puternică și activă.”* – Franklin D. Roosevelt (1882-1945), al treizeci și doilea președinte al Statelor Unite
- *„Credința înseamnă să crezi în ceea ce nu poate fi văzut; răsplata pentru această credință este să vezi ceea ce ai crezut.”* – Sf. Augustin, teolog
- *„Sunt încă departe de ceea ce aș vrea să fiu, dar, cu ajutorul lui Dumnezeu, voi reuși.”* – Vincent Van Gogh

Ce importanță are pentru mine?

- Unii dintre eroii Bibliei aveau și ei propriii eroi. Este posibil ca Petru să-l fi admirat pe David, iar Pavel, pe Avraam. Acești oameni obișnuși aveau momente mari de credință, în care riscurile asumate păreau ceva necugetat. Și noi ne gândim uneori că a avea credință înseamnă a fi în stare să faci un sacrificiu mare, asemenea lui Daniel, care a fost aruncat în groapa cu lei, asemenea lui Moise, care a trecut prin Marea Roșie, sau asemenea lui Ilie pe muntele Carmel. Acestea pot fi etichetate drept momente ale credinței pentru bancnota de o sută. Însă poate fi descurajator când vezi că în viața ta nu există asemenea momente mărețe.
- Dacă vei studia cu atenție viața eroilor credinței, vei descoperi mai mult decât acel sacrificiu important și bine cunoscut. În realitate, marile lor momente sunt clădite din momente mai mici. Poate că Dumnezeu vrea să ducem bancnota de o sută de lei la bancă și să o schimbăm în două mii de monede de câte 5 bani. Nu este greu să faci zilnic un pas de credință cât pentru 5 bani. Roagă-te împreună cu cineva aflat în strâmtoare. Cere-ți scuze față de o persoană căreia i-ai greșit mai demult. Vizitează un vecin de stradă și povestește-i despre un lucru pe care l-ai făcut Dumnezeu pentru tine. Renunță la ceva ce îți dorești mult pentru a ajuta pe cineva care are o problemă mai serioasă. Riscă numai câte 5 bani odată. Apoi, când vin momentele cele mari, reacția ta de credință va fi la fel de curajoasă.

► Matei 8:8-10

„«Doamne», a răspuns sutașul, «nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu; ci zi numai un cuvânt și robul meu va fi tămăduit. Căci și eu sunt om sub stăpânire; am sub mine ostași și zic unuia: 'Du-te!' și se duce; altuia: 'Vino!' și vine; și robului meu: 'Fă cutare lucru!' și-l face.» Când a auzit Isus aceste vorbe, S-a mirat și a zis celor ce veneau după El: «Adevărat vă spun că nici în Israel n-am găsit o credință așa de mare».”

Dumnezeu spune...

► 2 Cronici 20:20

„A doua zi, au pornit dis-de-dimineață spre pustia Tecoa. La plecarea lor, Iosafat a venit și a zis: «Ascultați-mă, Iuda și locuitorii Ierusalimului! Încredeți-vă în Domnul, Dumnezeuul vostru, și veți fi întăriți; încredeți-vă în prorocii Lui și veți izbuti!».”

► Matei 9:1,2

„Isus S-a suit într-o corabie, a trecut marea și a venit în cetatea Sa. Și iată că l-au adus un slăbănog care zăcea într-un pat. Isus le-a văzut credința și a zis slăbănogului: «Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sunt iertate!»”

► Matei 9:20-22

„Și iată: o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge, a venit pe dinapoi și s-a atins de poala hainei Lui. Căci își zicea ea: «Numai să mă pot atinge de haina Lui și mă voi tămădui». Isus S-a întors, a văzut-o și i-a zis: «Îndrăznește, fiică! Credința ta te-a tămăduit». Și s-a tămăduit femeia chiar în ceasul acela.”

► Evrei 12:1-3

„Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul, care ne înfășoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm ținută la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-l era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu. Uitați-vă cu luare-aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre.”

► Evrei 11:1,2

„Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd. Pentru că prin aceasta cei din vechime au căpătat o bună mărturie.”

Ce legătură are cu mine?

- Te-ai întrebat vreodată dacă ai suficiență credință? Te-ai rugat vreodată pentru mai multă credință? Ce așteptări ai avut? Să simți mai multă încredere? Să simți căldură în inimă? Să primești un curaj supranatural pentru un salt în credință? Uneori, când cer mai multă credință, oamenii pierd din vedere ce înseamnă aceasta. A crede înseamnă a face tot ce dorește Dumnezeu de la tine fără să te poți bizui pe dovezi fizice care să îți explice de ce. Îți amintești de tatăl care L-a rugat pe Isus să alunge demonul din fiul său? „Dacă poți face ceva, fie-ți milă de noi și ajută-ne.” „Dacă poți?” l-a întrebat Isus. „Toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede”. „Îndată tatăl copilului a strigat cu lacrimi: «Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!»” (Evrei 9:22-24)
- Omul acela simte că, poate, nu are suficientă credință. Însă face exact ceea ce trebuie: își aduce fiul la Isus. Marele moment al credinței sale este acela în care recunoaște că nu poate face multe, însă Dumnezeu poate. Uneori, ne dorim mai multă credință, când am avea nevoie să ne exersăm credința mărunță cât un grăunte de muștar. Dumnezeu nu le încredințează oamenilor calupuri de credință. El le cere să exercite atât cât au. Atunci când avem lupte de dus, același Isus răbdător, care l-a ajutat pe tatăl acesta, ne va ajuta și pe noi. Dumnezeu va face multe lucruri pentru noi. Însă El nu va crede în locul nostru. Acesta este exercițiul nostru ca temă pentru acasă, pentru care Duhul Sfânt ne oferă ajutor.
- Credința este ca și când ai merge cu ochii închiși. Cineva ți-a explicat însă dinainte ce ai de făcut: câți pași înainte, unde să faci la dreapta și așa mai departe. Tot ce ai de făcut este să respecti instrucțiunile. Dumnezeu e lângă tine, te ține de mână și te conduce.

Cum se întâmplă?

- Alege dintre eroii credinței (capitolul 11 din Evrei) trei oameni pe care îi admiri și notează-le numele în prima parte. În a doua parte, notează numele unor persoane pe care le cunoști astăzi și care îți amintesc de eroii credinței, precum și motivul pentru care le-ai ales. În a treia parte, scrie ce ai putea face în această săptămână pentru a-ți exersa credința. (Fii cât mai concret.)

Eroi ai credinței (Evrei 11)

Eroi de astăzi

Credința mea

(pentru săptămâna următoare)

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Totul se reduce la bani

Tim Forneris. El este tipul acela norocos, despre care mulți cred că i s-a demonstrat prostia. Norocos pentru că a prins mingea în a șaizeci și doua lovitură a lui Mark McGwire, exact în momentul înscrierii unui record, mingea fiind estimată la un milion de dolari. (Pentru cea de-a șaptesprezecea lovitură, mingea respectivă s-a vândut mai târziu pentru trei milioane de dolari.) Prostie întruchipată, pentru că, în loc să o păstreze, Tim i-a înapoiat mingea lui McGwire.

Recunoscându-i „gestul onorabil”, revista *Time* l-a folosit pe Forneris ca un exemplu negativ de gestionare a banilor („Personal Time: Your Money”, *Time*, 8 februarie 1999). Conform standardelor lumii, el s-a purtat impulsiv și necugetat. La urma urmei, ar fi avut dreptul de a păstra mingea. Și cui nu i-ar folosi un milion de dolari?

Răspunsul lui Forner la acest articol a inclus următoarea declarație: „Viața înseamnă mai mult decât bani... Unele posesii sunt de neprețuit” („Letter”, *Time*, 22 martie 1999).

Banii reprezintă o unitate de măsură în lumea noastră: cât avem determină cine suntem. Totul ține de bani! Oare?

Studiul acesta este foarte important. Este important pentru că banii joacă un rol important în viața noastră indiferent dacă o recunoaștem sau nu. De obicei, oamenii tind spre extreme. Pe de o parte, sunt cei care ajung să se închine banului, considerând că cel mai bun lucru pe care îl pot face cu viața lor este să și-o dedice strângerii banilor. Pe de altă parte, sunt cei care susțin că banii sunt un mare rău, o plagă

pentru societate, și adoptă o atitudine de complet dezinteres.

Dar care este atitudinea potrivită? Cum ar trebui să ne raportăm la bani? Fără bani, ne-ar fi greu să ne descurcăm în lumea în care trăim. Iar banii nu cresc în pom. Biblia are răspunsuri și în această privință. Vom descoperi împreună cum dorește Dumnezeu să ne raportăm la bani.

Iată părerea mea

- ▶ Ai auzit vreodată pe cineva spunând: „Banii nu înseamnă totul”? Reacția ta se aseamănă probabil cu a celorlalți (care o recunosc): „Ei na! Bineînțeles că sunt totul.” Gândește-te la multe ocazii în care le-ai cerut ceva părinților, iar ei ți-au răspuns: „Nu ne permitem acum.” Ți-ai dorit vreodată să ai suficienți bani pentru a obține ce aveai nevoie, ce visai sau ce ți-ar fi adus bucurie?
- ▶ Banii nu sunt ceva rău. Dragostea de bani este rea. Care este deosebirea? Care este punctul în care banii depășesc linia de demarcație dintre binecuvântare și blestem? Care crezi că este legătură dintre bani și fericire? Le poți avea pe amândouă? Sau ai de ales ori una, ori alta?

- ▶ Când se poate spune despre un om, din punctul tău de vedere, că are o atitudine incorectă în legătură cu banii?

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ *„Măsoară-ți averea nu în lucrurile pe care le ai, ci în lucrurile pentru care nu ai accepta bani.”* – Autor necunoscut
- ▶ *„Există două feluri în care creștinul își poate considera banii: «Cât din bani să folosesc pentru Dumnezeu?» și «Cât din banii lui Dumnezeu să folosesc pentru mine?»”* – W. Graham Scroggie, autor britanic și cercetător al Bibliei, din secolul al XX-lea
- ▶ *„Adevărata măsură a averii noastre este cât am valora noi dacă am pierde toți banii.”* – J. H. Jowett, pastor și autor englez din secolul al XX-lea
- ▶ *„Dumnezeu a împărțit palma în degete, ca să poată curge printre ele banii.”* – Martin Luther, lider german al Reformei, secolul al XVI-lea
- ▶ *„Atunci când îi oferim lui Dumnezeu, noi doar ne retragem mâna de pe ceea ce îi aparține.”* – Croft M. Pentz, pastor și autor american contemporan
- ▶ *„Banii se aseamănă cu gunoiul de grajd: sunt fără valoare dacă nu-i împrăștii.”* – Corey Granville, în „Bull”, 2000
- ▶ *„Oamenii care au bani nu au nevoie de oameni.”* – Alex P. Keaton, în „Family Ties”, 1982
- ▶ *„Pe câine îl dresezi cu mâncare. Pe om îl cumperi cu bani.”* – Hajime Saitoh, în „Rurouni Kenshin”, 2000

Ce importanță are pentru mine?

- Modul în care îți gestionezi banii reflectă relația ta cu Dumnezeu. Probabil că acum nu ți se pare mare lucru, pentru că nici nu ai cine știe ce nu-mai al tău. Și, în plus, nici nu ai un serviciu sau facturi de plătit, nu-i așa? Atunci de ce să înveți despre bani? Motivul este foarte simplu: dacă începi din timp, vei avea un avantaj în confruntarea cu o problemă care le dă de furcă adulților: gestionarea banilor le afectează relația cu Isus. Așadar, acordă-i și acestei lecții o șansă. Dacă nu din alt motiv, măcar păstrează-ți mintea deschisă și încearcă exercițiul de vineri timp de șase luni, înainte de a trage concluzia că subiectul acesta este total irelevant. De acord?
- Educația financiară ar trebui să fie una dintre țintele sale. În caz contrar, te vei trezi la vârsta adultă fără repere importante și necesare, lucru care îți va face viața mai dificilă. Este bine să înveți încă de acum principii financiare sănătoase, care să te orienteze de-a lungul vieții. Învață despre cum se câștigă banii. Banii nu cad din cer, ca ploaia. Ei pot fi obținuți prin muncă. Un ban câștigat prin muncă are altă valoare decât dacă ar fi primit degeaba sau, și mai rău, dacă ar fi obținut într-un mod necinstit. Învață cum să cheltuiești. A cheltui nu înseamnă să arunci banii la întâmplare. Fiecare cheltuială este o investiție. Tu în ce investești? Învață să economisești. Omul înțelept se cunoaște și după banii pe care îi are „puși deoparte”. Învață să oferi. Banii sunt doar un instrument. Relațiile și semenii sunt mai importanți decât banii.
- **Luca 16:11**
„Deci, dacă n-ai fost credincioși în bogățiile nedrepte, cine vă va încredința adevăratele bogății?”

Dumnezeu spune...

- **1 Cronici 29:11**
„Ale Tale sunt, Doamne, mărirea, puterea și măreția, veșnicia și slava, căci tot ce este în cer și pe pământ este al Tău; a Ta este domnia, căci Tu Te înalți ca un stăpân, mai presus de orice!”
- **Deuteronomul 10:14**
„Iată, ale Domnului, Dumnezeului tău, sunt cerurile și cerurile cerurilor, pământul și tot ce cuprinde el.”
- **2 Corinteni 8:12**
„Pentru că, dacă este bunăvoință, darul este primit, avându-se în vedere ce are cineva, nu ce nu are.”
- **Proverbele 28:27**
„Cine dă săracului nu duce lipsă, dar cine închide ochii este încărcat cu blesteme.”
- **Romani 12:6-8**
„Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat: cine are darul prorociei, să-l întrebuințeze după măsura credinței lui. Cine este chemat la o slujbă, să se țină de slujba lui. Cine învață pe alții, să se țină de învățătură. Cine îmbărbătează pe alții, să se țină de îmbărbătare. Cine dă, să dea cu inimă largă.”
- **Eclesiastul 5:19**
„Dar, dacă a dat Dumnezeu cuiva avere și bogății și i-a îngăduit să mănânce din ele, să-și ia partea lui din ele și să se bucure în mijlocul muncii lui, acesta este un dar de la Dumnezeu.”
- **1 Cronici 29:12**
„De la Tine vin bogăția și slava, Tu stăpânești peste tot, în mâna Ta sunt tăria și puterea, și mâna Ta poate să mărească și să întărească toate lucrurile.”
- **Filipeni 4:19**
„Și Dumnezeul meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos.”

Ce legătură are cu mine?

- A trăi în Împărăția lui Dumnezeu înseamnă a trăi în prezența Lui (vezi Evrei 4:13). Te motivează aceasta să-ți schimbi modul de a acționa și de a-ți cheltui banii? Când înțelegi că Dumnezeu este stăpân peste toate, atunci și hotărârile legate de cheltuirea banilor devin decizii spirituale. Nu vei mai urmări ce pot face banii pentru tine. În schimb, vei percepe banii ca pe o binecuvântare din care poți oferi și tu pentru ceilalți, pentru biserica lui Dumnezeu și pentru tine însuși.
- Folosește rândurile de mai jos pentru a face un plan de a oferi bani (sau resurse precum timpul) pe parcursul săptămânilor următoare. Cui te gândești să oferi? Cum și cu ce scop?

- Una dintre lecțiile foarte importante pe care trebuie să le înveți atunci când este vorba despre bani și oferirea lor este că nu trebuie să oferi la întâmplare. Unii consideră că este suficient să arunci banii într-un cont sau coșuleț și gata, s-a rezolvat! Ai dat bani și ești mai bun! Banii sunt o resursă prețioasă și de aceea, atunci când te gândești să oferi, este bine să te interesezi, să ceri și să aduni informații, să întrebi cum vor fi folosiți, să ceri un feedback. Chiar și banii oferiți pentru rezolvarea unor probleme sau împlinirea unor nevoi sunt tot o investiție. Nu-ți îngădui să faci investiții proaste.

Cum se întâmplă?

- Așadar, săptămâna aceasta ai învățat despre bani. Poate te gândești că ar fi momentul să trecem la partea aplicativă. Însă tu ești doar un puști și nu ai o slujbă sau venituri. Cel mai bun loc de unde să începi este sursa banilor: aceasta fiind, probabil, la părinții, bunicii, unchii tăi etc. Acum gândește-te la banii pe care îi primești și fă-ți un plan pentru a găsi o modalitate de a fi responsabil încă de pe acum, astfel încât să nu ajungi mai târziu să ai probleme cu cărțile de credit sau cu datoriile.
- Poți vorbi despre următorul exemplu de plan cu cel care este sursa ta de bani. Folosește planul Sarei așa cum este sau modifică-l, pentru a se potrivi mai bine cu situația ta. Oricum, hotărăște-te să teții de el.

Planul financiar al Sarei

Sara are 12 ani, iar donatorul ei îi oferă săptămânal o sumă egală cu vârsta ei. Deci, fiindcă are 12 ani, primește 12 lei, adică 48 de lei pe lună. Sara și donatorul ei au stabilit că el se va ocupa de hainele, educația și hrana ei, stabilind o limită pentru fiecare aspect.

Pentru banii de buzunar, au stabilit că aceștia vor fi folosiți după cum urmează, fiind împărțiți în plicuri speciale. Lucrul acesta o ajută pe Sara să nu „împrumute” de la o categorie pentru a suplimenta o alta. La fiecare câteva luni, donatorul ei îi depune economiile într-un cont bancar. Când plicul pentru familie se îngroașă, ea îi tratează pe cei dragi cu înghețată sau pizza! Sara a strâns bani în plicul pentru misiune timp de doi ani și acum poate ajuta o fată din Bosnia să meargă timp de un an la școală prin ADRA!

Zecime 10%
Misiune 5%
Daruri 5%
Economii 10%

Familie 20%
Daruri pentru alții 10%
Cheltuieli personale 40%

- După ce tu și donatorul tău întocmiți un plan de care sunteți mulțumiți, pune-l în practică timp de șase luni. Te vei simți bine să știi că ai o asemenea relație de „parteneriat” cu Dumnezeu, care îți oferă tot ce ai și încă ceva pe deasupra.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Tactica tactului

Ce situație ciudată! Un om așteaptă într-un aeroport aglomerat și, făcându-i-se foame, își cumpără o pungă cu pateuri. Vede o masă, își pune punga pe masă, apoi simte că îi este sete și se hotărăște să își cumpere ceva de băut. Se întoarce la vânzător, cumpără băutura, revine la masă și observă că, la masa lui, s-a așezat altcineva. Este aglomerație, așa că nu îl deranjează să împartă masa cu cineva.

Omul întinde mâna și se servește din punga cu pateuri. Nou-venitul se uită la el, îi zâmbește și se servește și el din aceeași pungă.

Călătorul nostru rămâne cam șocat: un străin se servește din porția sa, fără ca măcar să-i ceară. Îi aruncă o privire mai acră și începe să citească ziarul.

După câteva secunde, întinde iar mâna la pungă, iar străinul la fel. Călătorul are cuvintele pe vârful limbii, însă tocmai atunci se aude un anunț, iar vizitatorul nerușinat se ridică în picioare. Înainte de a pleca, mai întinde o dată mâna la pungă. Ia ultima bucată, o rupe pe din două și îi dă omului nostru, rămas perplex, jumătate, zâmbindu-i plin de candoare. Acesta rămâne la masă uluit de îndrăzneala colegului de masă.

După un scurt timp, este anunțat și zborul lui. Își ridică haina și vede sub ea o pungă cu pateuri. Atunci îi pică fisa și pricepe că necunoscutul era cu totul nevinovat. El însuși se servise din punga celuiilalt.

Ce părere ai de povestea aceasta? Ce s-ar fi întâmplat dacă ar fi ripostat? Tu cum ai fi reacționat?

– Adaptare după Philip Baker, „Doughnuts”, *Austrian Stories for the Heart*, p. 86, 87

Iată părerea mea

- Niște colegi de școală se iau de un elev nou-venit. Își bat joc de felul cum se îmbracă, de tunsoarea și de forma corpului său. Tu observi cât de rău se simte noul elev. Deși vrei să-l ajuți, nu spui nimic. Dar, în pauza de masă, stând alături de colegii răutăcioși, începi să te simți incomod.
- Crezi că trebuie să vorbești? De ce? Să-ți exprimi sentimentele, spunându-le colegilor că greșesc, sau există o soluție mai plină de tact?

- Definește tactul!

- Abordarea cu tact a unei situații presupune să îți păstrezi calmul și, de asemenea, să ai principii de viață sănătoase. Doar o legătură personală cu Isus te poate ajuta să știi ce este bine în orice situație și cum să te raportezi la oameni și la diverse probleme. Duhul Sfânt este gata să te învețe. Este necesar însă ca inima ta să fie la dispoziția Lui.

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- *„Nu te mulțumi și nu fi de acord cu tot ce se spune. Crede cu încetineală și fii grabnic să spui ce este adevărat.”* – Un pustnic
- *„Una dintre principalele cauze pentru toate necazurile de astăzi din lume este aceea că oamenii vorbesc prea mult și ascultă prea puțin. Ei acționează impulsiv, fără să gândească. Eu încerc mereu să gândesc înainte de a vorbi.”* – Margaret Chase Smith, politician american din secolul al XX-lea
- *„Problema pisicilor este că nu au niciun pic de tact.”* – P. G. Wodehouse, umorist englez din secolul al XX-lea
- *„Tactul este de aur, nu tăcerea.”* – Samuel Butler, autor englez din secolul al XX-lea
- *„Isus a pus în lucrarea Sa bucurie și tact.”* – Ellen White, scriitoare din secolul al XIX-lea
- *„Dacă l-ar avea (tactul născut din iubire), ar ști să spună cuvântul potrivit și să facă lucrul potrivit la timpul și locul potrivit.”* – Ellen White, scriitoare din secolul al XIX-lea
- *„Tactul este arta de a-ți face cunoscut punctul de vedere fără a-ți face și un dușman.”* – Isaac Newton, fizician englez
- *„Fără tact, nu poți să înveți nimic.”* – Benjamin Disraeli

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Toate relațiile sunt construite pe comunicare. De aceea cum și ce comunicăm au un impact semnificativ asupra naturii relațiilor noastre. Nu este de mirare că Biblia are multe de spus despre acest subiect. Mai multe pasaje biblice indică puterea pe care vorbirea o are asupra vieții personale și a celor din jur.
- ▶ Așadar, chiar înainte de a vorbi, avem nevoie să ne întrebăm: Ar trebui să spun ceva? Cum va reacționa celălalt? Să vorbesc chiar dacă el se va simți deranjat?
- ▶ Deși nu recunoaștem mereu, în fiecare zi facem alegeri despre cum să comunicăm.
- ▶ Cuvântul „tact” poate fi folosit pentru situația în care le spunem oamenilor ceea ce doresc să audă, astfel încât să acționeze așa cum dorim noi. Însă tactul inteligent și sincer este important pentru o bună comunicare. Uneori ne simțim ciudat în relaționarea cu ceilalți. Tactul poate netezi asperitățile și pentru unii, și pentru ceilalți. El face parte dintr-o relație eficientă și poate contribui la legarea unei prietenii de calitate.
- ▶ „Unde ar trebui să fie exercitate tactul cel mai mare și iscusința cea mai puternică, dacă nu asupra acelor lucruri care sunt nepieritoare, durând cât veșnicia? Fraților, dezvoltați talentul vostru în direcția slujirii Domnului; manifestați același tact și aceeași iscusință în lucrarea de zidire a casei Domnului Hristos, cum faceți în lucrările și acțiunile voastre lumești.” (*Mărturii*, vol. 5, p. 425, în original)
- ▶ „În lucrarea de salvare a sufletelor este nevoie de înțelepciune și de mult tact. Mântuitorul nu Se abținea niciodată să spună adevărul, dar îl rostea întotdeauna cu iubire. În relația Sa cu alții, El exercita cel mai mare tact și era întotdeauna bun și atent.” (*Slujitorii Evangheliei*, p. 117, în original)

Dumnezeu spune...

- ▶ **Estera 4:14**
„Căci, dacă vei tăcea acum, ajutorul și izbăvirea vor veni din altă parte pentru iudei, iar tu și casa tatălui tău veți pieri. Și cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?”
- ▶ **Psalmii 34:12,13**
„Cine este omul care dorește viața și vrea să aibă parte de zile fericite? Ferește-ți limba de rău și buzele de cuvinte înșelătoare!”
- ▶ **Proverbele 10:19**
„Cine vorbește mult nu se poate să nu păcătuiască, dar cel ce-și ține buzele este un om chibzuit.”
- ▶ **Proverbele 15:1**
„Un răspuns blând potolește mânia, dar o vorbă aspră ațâță mânia.”
- ▶ **Proverbele 17:28**
„Chiar și un prost ar trece de înțelept dacă ar tăcea, și de priceput, dacă și-ar ține gura.”
- ▶ **Eclesiastul 3:1-7**
„Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui... Tăcerea își are vremea ei, și vorbirea își are vremea ei.”
- ▶ **Iacov 1:19**
„Știți bine lucrul acesta, preaiubiții mei frați! Orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, zăbavnic la mânie.”
- ▶ **Iacov 3:2**
„Toți greșim în multe feluri. Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvârșit și poate să-și țină în frâu tot trupul.”
- ▶ (Mai mult: *Hristos, Lumina lumii*, „La fântâna lui Iacob”, p. 183-195, în original; *Faptele apostolilor*, „Berea și Atena”, p. 231-242, în original)

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Una dintre cele mai frumoase povestiri despre relaționarea creștinului cu oamenii este aceea despre Pavel aflat în vizită la Atena (**Faptele 17:16-34**). Când a fost invitat să vorbească în adunarea frunțașilor cetății, el a făcut referire la lucrurile cunoscute de ei – altarul închinat „unui Dumnezeu necunoscut” și poezia locală. Decât să condamne idolii cetății, Pavel a folosit aceste aspecte pentru a le prezenta ascultătorilor săi pe Dumnezeuul pe care el Îl cunoștea, reușind astfel să le vorbească și despre Isus.
- ▶ În orice aspect al vieții noastre – dar poate mai mult în a-L prezenta pe Isus prietenilor noștri – avem nevoie de tact. Noi avem de exersat acest tact pentru a ne apropia mai mult de cei din jurul nostru. Și, după relația noastră cu Dumnezeu, relațiile cu ceilalți sunt cele mai importante aspecte ale vieții. De ce să nu încercăm acest tact?
- ▶ Caută în Biblie exemple de situații în care s-a manifestat tact și notează-ți principii-le de folosire a tactului.

[illegible]

Cum se întâmplă?

- Unul dintre cele mai dificile aspecte ale exersării tactului este să știi când să vorbești și când să taci, iar, dacă vorbești, să știi ce să spui. Isus ne-a învățat să facem pentru alții ce am dori să ni se facă nouă (**Matei 7:12**). Așadar, o soluție de a răspunde la aceste întrebări poate fi aceea de a lua în considerare cum ne-ar plăcea să fim noi tratați în situația respectivă.

Gândește-te la următoarele situații:

1. Te afli la un dîneu cu etichetă și ți-a rămas ceva mare și verde între dinți. Ți-ar plăcea să-ți spună un prieten lucrul acesta?

□ Da

$\square$ Nu

Dacă da, cum sugerezi să te atenționeze?

2. Te-ai purtat astfel cu un prieten într-o situație asemănătoare? Explică.

3. Ieși în oraș cu prietenii și te-ai îmbrăcat cu ceva ce lor li se pare caraghios. Ți-ar plăcea să-ți spună un prieten ceva despre asta?

☐ Da

☐ Nu

Dacă da, cum sugerezi să te atenționeze?

4. Te-ai purtat astfel cu un prieten într-o situație asemănătoare? Explică.

5. Gândește-te tu însuși la câteva situații și pune-ți singur întrebările corespunzătoare.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Vesel, trist și dintr-o parte într-alta

Prima povestire

Sharia s-a așezat pe podeaua de lut a casei, îmbrăcată în niște zdrențe cenușii. În jurul ei, femeile din familie și vecinele s-au așezat la fel, încovoiate. Mătușa gema zgomotos. Bunica suspina, iar două dintre mătuși o mângâiau pe spate. Mama a zgâriat țărână cu unghiile și și-a presărat-o prin păr. Shaira plângea cu lacrimile până în bărbie.

Boala tatălui ei îi surprinsese pe toți. În câteva zile, nu rămăsese din el decât amintirea celui care a fost. Shaira și familia ei primeau ajutor și încurajare de la vecini și de la rude. Acum femeile din familie țineau un priveghi, povestind amintiri, plângând și bocind.

Shaira se gândea la felul cum obișnuise tata să o ia pe genunchi și să-i spună povești. Copleșită de un val de durere, și-a lăsat capul pe spate și a scos un urlat lung de suferință. Și-a lovit pieptul cu pumnii. Mama a luat-o în brațe și a început să o lege, în timp ce, în jurul lor, celelalte femei le țineau isonul cu simpatie.

A doua povestire

Mihaela stătea țeapănă pe marginea patului, dorind să plângă, dar simțind că nu are lacrimi. Ziua i se părea de acum învăluită în ceață. Slujba funerară acasă, la biserică, la cimitir... Toată ziua stătuse amorțită alături de mama, incapabilă să-și descătușeze sentimentele care o sufocau pe dinăuntru.

Auzea din bucătărie niște șoapte. Mătușa și unchiul stăteau cu mama. Mihaela și-a ațintit privirea spre poza lui tata, de pe birou. Moartea lui schimba totul, dar nimeni nu vorbea despre aceasta.

Lunile lungi în care el bolise fuseseră îngrozitoare – ore întregi în care privea cum tata se stingeă câte puțin în salonul de la spital. Mihaela își amintea cum antrenase el vara trecută echipa feminină de fotbal și cum o luase în brațe atunci când înscrisese gol.

A auzit pașii mătușii.

– Iubito, mama se va culca devreme. Are nevoie de odihnă, i-a spus mătușa Silvia.

S-a așezat lângă Mihaela, pe marginea patului, și a bătut-o ușor cu palma pe umăr.

– Știi că trebuie să te simți cumplit, scumpa mea, i-a spus ea. Dar te rog să încerci să fii curajoasă pentru mama și să o ajuți cu tot ce poți. De acord?

Oamenii diferiți din culturi diferite își exprimă sentimentele în mod diferit. În vremurile biblice, era numai normal ca bărbații și femeile să plângă cu glas tare atunci când erau întristați, să danseze de bucurie și să se manifeste în mod extravertit. Încă se întâmplă lucrul acesta în unele culturi de astăzi. Totuși, în țările apusene, principiul general este acela de a-ți ascunde sentimentele și a demonstra stăpânire de sine.

Este bine sau rău să îți exprimi sentimentele? Este în ordine să-ți exprimi numai sentimentele pozitive? Există metode acceptabile sau inacceptabile de a arăta ce simți? Mai este valabil sfatul Bibliei cu privire la sentimente în diferitele culturi de astăzi?

Iată părerea mea

- „Maturizează-te! Copiii de vârsta ta nu mai plâng!”
- „Nu-ți arăta supărarea. Este o atitudine copilărească. Nu lăsa pe nimeni să știe ce simți.”
- „Dacă te simți întristat, înseamnă că nu ești un bun creștin. Creștinii se bucură în orice situație.”
- „Doar pentru că ești fericit nu trebuie să sari în sus de bucurie. Poartă-te ca un om mare. Calmează-te.”
- Ai primit vreodată un astfel de mesaj? Ce auzi că se spune despre exprimarea sentimentelor? Dar tu ce crezi? Cum crezi că ar trebui să își exprime un creștin sentimentele?

- Sentimentele sunt ceva ce Dumnezeu a așezat în noi. Când i-a creat pe oameni, El i-a creat cu capacitatea de a simți și de a exprima ceea ce simt. Bucurie, fericire, tristețe, teamă, supărare — toate acestea fac parte din viața noastră. Ecclesiastul spune că există un timp potrivit pentru orice lucru, chiar și pentru diversele sentimente și emoții. Sigur, de la o cultură la alta, modul în care vorbim despre propriile sentimente poate varia. Prin educație, ne asumăm specificul cultural în această privință. Însă, în același timp, trebuie să învățăm de la Isus „doza” potrivită în care dăm frâu liber la ceea ce simțim.

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- *„Eu personal resimt o mare plăcere atunci când intru în contact cu lucrări de artă. Ele mă hrănesc cu sentimente de fericire atât de intense, încât nu le pot compara cu ceea ce trăiesc vizavi de alte domenii.”* – Albert Einstein, fizician american de origine germană, din secolul al XX-lea
- *„Omul trebuie să-și cupleze sentimentele cu ideile și convingerile. Aceasta este, probabil, singura cale de a-și crea o măsură de armonie în viață.”* – Etty Hillesum, victimă a holocaustului danez
- *„Mânia este un simptom, o metodă de a înveșmânta și a exprima sentimente prea teribile pentru a fi experimentate în mod direct – durerea, amărăciunea, suferința și, mai presus de toate, frica.”* – Joan Rivers
- *„În viață, clipe sunt când inima ți-e plină, / Iar dacă soarta o lovește / Sau vorbe aspre-n ea aruncă / Precum o piatră ce-adâncește / Cutremurul în apa lină, / Atunci, o simți cum se revarsă / Tăcută, în ale ei mister, / Iar ce s-a scurs în tina arsă / Dispare trist și efemer.”* – Henry Wadsworth Longfellow, poet american din secolul al XIX-lea
- *„Sentimentele vin și pleacă. Sentimentele sunt înșelătoare. Garanția mea este Cuvântul lui Dumnezeu. Nu merită să crezi în nimic altceva.”* – Cuvinte atribuite lui Martin Luther, conducător german al Reformei, secolul al XVI-lea

Ce importanță are pentru mine?

- Dumnezeu ne-a creat cu sentimente și nu este niciodată rău să simți. Și nici nu este neapărat rău să exprimi ceea ce simți. Personalitatea proprie și cultura din jur determină modul în care ne exteriorizăm sentimentele. Biblia ne îndeamnă să fim atenți la lucrul acesta. De exemplu, este normal și natural să fii mânios, însă nu este bine să te lași stăpânit de mânie până acolo încât să pierzi controlul și să le faci rău altora sau chiar ție. Este normal să plângi și să îți exprimi durerea atunci când pierzi pe cineva drag, însă chiar în această situație nu trebuie să uiți că ai o speranță pe care cei care nu sunt creștini nu o au. Nicăieri nu spune Biblia că trebuie să ne încuiem sentimentele, apoi să aruncăm cheia.
- Așadar, dacă simți că vrei să strigi de bucurie atunci când primești un 10 plus la teză, simte-te liber să o faci! Dacă, după o ceartă cu părinții, te simți atât de supărat încât îți vine să lovești ceva, ia o pernă sau sacul de box și dă-i drumul. Dacă cineva îți rănește grav sentimentele, spune-i cu sinceritate: „Să știi că m-ai rănit. M-am simțit groaznic când mi-ai făcut asta.” Este bine să îți exprimi sentimentele, însă nu este bine să te folosești de ele ca scuză pentru a le face altora rău.
- Gândește-te cu atenție la ultimele două săptămâni din viața ta. Ce gamă de sentimente ai experimentat? Folosește rândurile de mai jos pentru a nota observațiile tale „la rece” asupra propriilor trăiri și asupra modului în care ai lăsat ca acestea să-ți devină exterioare.

Dumnezeu spune...

- **Ioan 15:11**
„V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină.”
- **2 Samuel 6:14**
„David juca din răspuțeri înaintea Domnului și era încins cu efodul de in subțire.”
- **Efeseni 4:26-32**
„«Mâniați-vă și nu păcătuți.» Să nu apună soarele peste mânia voastră și să nu dați prilej Diavolului... Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.”
- **Ioan 2:13-15**
„Paștele iudeilor era aproape; și Isus S-a suit la Ierusalim. În Templu, a găsit pe cei ce vindeau boi, oi și porumbei și pe schimbătorii de bani șezând. A făcut un bici din ștreanguri și i-a scos pe toți afară din Templu, împreună cu oile și boii; a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele.”
- **Matei 26:38**
„Isus le-a zis atunci: «Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici și vegheați împreună cu Mine.»”
- **Psalzii 6:6,7**
„Nu mai pot gemând! În fiecare noapte îmi stropesc așternutul și-mi scald patul în lacrimi. Mi s-a supt fața de întristare și a îmbătrânit din pricina tuturor celor ce mă prigonesc.”
- **Psalzii 66:1,2**
„Înălțați lui Dumnezeu strigăte de bucurie, toți locuitorii pământului. Cântați slavă Numelui Său, măriți slava Lui prin laudele voastre.”

Ce legătură are cu mine?

- Unde este Dumnezeu atunci când te simți rănit, mânios sau trist? Uneori poți simți că Dumnezeu a dispărut și că te-a lăsat să te descurci singur. Unul dintre lucrurile rele legate de sentimentele negative este acela că se interpun în legătura ta cu Dumnezeu. El nu pleacă nicăieri, asemenea soarelui într-o zi noroasă. Numai că nu Îl vezi sau nu Îl simți.
- Aici intră în scenă credința. Fă-ți obiceiul de a vorbi cu Dumnezeu chiar atunci când nu te simți bine. El este lângă tine și te ascultă. El te poate ajuta să descoperi modalități pozitive de a-ți trăi sentimentele puternice. De exemplu, atunci când prietenul tău te rănește, în loc să îngheți prietenia prin tăcere, te poți duce să vorbești cu el sau, în loc să spargi un geam, mai bine alergi câțiva kilometri. Dumnezeu are întotdeauna o soluție pozitivă, o modalitate de a rezolva situația. Vorbește cu El atât în momentele dificile, cât și în clipele frumoase.

1. _____

2. _____

Cum se întâmplă?

- Încearcă să împărtășești cuiva din sentimentele tale. Scrie o scrisoare sau un mesaj anexat unei ilustrate și trimite-l unui prieten sau unui membru al familiei, dezvăluindu-i cum te fac să te simți acțiunile sale. Poți scrie un bilet de mulțumire pentru cineva care te-a făcut fericit, explicându-i cum ți-a înveselit viața. Dacă ai multe sentimente negative acumulate față de cineva – mânie sau durere –, îți va fi de folos să le așterni pe hârtie.
- Scrie și trimite imediat un mesaj pozitiv. În funcție de situație sau de persoana implicată, s-ar putea să nu fie bine să trimiți scrisoarea încărcată de sentimente negative, însă numai faptul că le-ai așternut pe hârtie îți va fi de folos. Dacă dorești să o trimiți, sfătuiește-te mai întâi cu un adult. După ce ai scris, ia-ți un moment în care să te rogi pentru destinatar și pentru relația ta cu acesta.
- Gândește-te la patru persoane cu vârste diferite: un copil cu vârsta până în 7-8 ani, un adolescent de vârsta ta, un adult tânăr, un bătrân. Caută aceste persoane și întreabă-le cum își manifestă ele bucuria și cum reacționează la supărare. Notează-ți răspunsurile și încearcă să observi asemănările și deosebirile dintre răspunsuri. Ce crezi că este specific fiecărei vârste?

3. _____

4. _____

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Un astfel de prieten

Probabil că ai auzit despre Helen Keller. Ea s-a născut ca o persoană normală, un bebeluș sănătos, spre sfârșitul secolului XIX. Totuși, înainte de a împlini doi ani, o boală cumplită a lăsat-o oarbă și surdă. Incapabilă să audă, ea nu a mai reușit nici să vorbească normal. Părinții săi o iubeau mult, însă nu știau cum să comunice cu un copil surd, orb și mut, cu atât mai puțin să o disciplineze. Helen a devenit sălbatică și de nestăpânit, iar părinților le-a fost teamă că va fi nevoie să o interneze într-un azil pentru tot restul vieții.

Când Helen se apropia de vârsta de șapte ani, Annie Sullivan a devenit educatoarea ei. Annie era ea însăși tânără și avea un handicap de vedere. Deși nu era surdă ca Helen, ea își dădea seama cât de dificilă trebuia să fie viața pentru un asemenea copil. Imediat a început să încerce să o învețe pe Helen cuvinte simple, arătându-i în palmă semnele corespunzătoare literelor. Deși, la început, nu a înțeles, Helen a răspuns dragostei, rigorii și disciplinei lui Annie, care i-a descoperit un alt fel de viață.

Așa cum Helen avea să descrie mai târziu, momentul de cotitură s-a produs atunci când Annie i-a luat mâna și a lăsat să-i curgă în palmă apa de la pompă, făcându-i în același timp semnele corespunzătoare cuvântului „apă”. Pentru prima oară, Helen a înțeles că semnele și apa erau legate între ele. Astfel putea numi lucruri și învăța limbajul semnelor. De atunci înainte a învățat rapid, cerându-i educatoarei sale să o învețe și alte cuvinte.

Helen Keller a devenit prima persoană surdă și oarbă care a absolvit o universitate, continuând să

aibă, ulterior, o carieră de scriitoare și prezentatoare de prelegeri. Pe drumul acesta i-a fost alături educatoarea ei, Annie Sullivan, care i-a rămas cea mai bună prietenă, tovarășă și traducătoare, pentru că Helen nu a reușit niciodată să vorbească suficient de bine, încât să se facă înțeleasă de oamenii obișnuiți. Helen și Annie au rămas de nedespărțit până la moartea lui Annie.

Zidul de întuneric și liniște care o despărțea pe Helen de restul lumii păruse imposibil de depășit. Însă nu a fost nevoie decât de o prietenă iubitoare și grijulie, de cineva care trăise pe pielea sa greutăți asemănătoare, dar care le depășise și era dispusă să o îndrume, să o învețe și să-i arate calea. Oare nu avem toți nevoie de un asemenea prieten?

Iată părerea mea

- ▶ Ai de făcut o alegere importantă. Ai fost acceptat într-o echipă sportivă renumită, din care fac parte cei mai străluciți jucători de o seamă cu tine. Dacă intri în această echipă, vei avea ocazia de a intra în competiții naționale și de a ajunge un jucător profesionist. Știi că aceasta presupune un mare sacrificiu de timp și că va trebui să renunți la alte lucruri din viața ta. În plus, este posibil să se ivească probleme legate de Sabat. Însă este o ocazie care apare o dată în viață.
- ▶ Începi să ceri sfaturi. Cei mai buni prieteni îți spun: „Te-ai smintit? Mergi înainte!” Profesorul preferat îți spune: „Dacă intri în echipa aceasta, pregătirea ta școlară va avea de suferit”. Pastorul îți spune: „Nu cred că este un drum potrivit pentru un creștin”. Mama și tata îți spun: „Este o hotărâre importantă, pe care trebuie să o iei singur. Nu putem alege noi pentru tine.” Vei asculta aceste sfaturi? Sau consideri că este o hotărâre pe care trebuie să o iei fără să ții cont de nimeni? Dacă alegi să ceri sfaturi, de unde știi în cine să ai încredere?

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ *„Luna este un prieten cu care cei însingurați pot să vorbească.”* – Carl Sandburg, autor american din secolul al XX-lea
- ▶ *„Gloria unei prietenii nu constă în mâna întinsă, ori în zâmbetul amabil...; ea se află în inspirația spirituală care îl animă pe cel ce descoperă că există cineva care crede în el și care este dispus să-i acorde încredere prin prietenia sa.”* – Ralph Waldo Emerson, eseist și poet american din secolul al XIX-lea
- ▶ *„Este o binecuvântare pentru orice om să aibă un prieten, un suflet în care să poată avea încredere, pe cineva care îi cunoaște calitățile și defectele și care îl iubește în ciuda celor din urmă.”* – Charles Kingsley, cleric și scriitor britanic din secolul al XIX-lea
- ▶ *„Adolescenții de astăzi își admiră părinții și le primesc sfatul pentru probleme importante, precum alegerea unei cariere, deși nu la fel stau lucrurile și cu părerea mamei sau a tatălui față de gusturile lor legate de muzică sau modă.”* – William Damon, director al Centrului pentru Adolescență de la Stanford University
- ▶ *„A umbla cu un prieten în întuneric este mai bine decât a umbla singur în lumină.”* – Helen Keller
- ▶ *„Un prieten credincios valorează mai mult decât zece mii de rude.”* – Epicur

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Știi ce înseamnă să simți nevoia imperioasă de a vorbi cu cineva? Poate că ai probleme și simți nevoia să te descarci. Sau ai de luat o hotărâre importantă și ai nevoie să te sfătuiești cu cineva. La cine te duci?
- ▶ Cei mai mulți tineri răspund: La prietenii mei. Prietenii sunt importanți, chiar esențiali. Ne place să stăm de vorbă cu prietenii. Dar sunt ei cea mai nimerită alegere atunci când avem nevoie de o ureche dispusă să asculte?
- ▶ Prietenii te înțeleg, pentru că și ei au o viață asemănătoare cu a ta. Însă aceasta poate deveni o problemă. Tocmai pentru că viața lor seamănă cu a ta, perspectiva lor se poate confunda cu a ta. Atunci când încerci să găsești drumul prin pădure, este de ajutor să te urci într-un pom sau pe o înălțime de unde să ai perspectivă. Același adevăr este valabil și pentru clipele în care ai nevoie de îndrumare.
- ▶ Nu renunța la prieteni și nu înceta să vorbești cu ei. Însă fii deschis față de cineva mai mare decât tine și mai experimentat – un profesor, pastorul, chiar părinții tăi –, care ar putea avea o perspectivă diferită și mai largă. Ceva nou de oferit. Ca și cum ai privi dintr-un copac.
- ▶ „Dar chiar și aici, cei credincioși pot avea bucuria comuniunii cu Hristos; ei pot avea lumina iubirii Sale și mângâierea continuă a prezenței Sale. Fiecare pas în viață ne poate aduce mai aproape de Hristos, ne poate da o experiență mai profundă a iubirii Sale și ne poate aduce cu un pas mai aproape de căminul binecuvântat al păcii. De aceea, să nu ne părăsim încrederea noastră, ci să avem o convingere de nestrămutat, mai tare ca oricând. ... Să ne aducem aminte de dovezile monumentale ale iubirii lui Dumnezeu... Să păstrăm vii în memoria noastră toate dovezile îndurării lui Dumnezeu, lacrimile pe care le-a șters, durerile pe care le-a alinat, necazurile, temerile îndepărtate, nevoile pe care le-a satisfăcut și binecuvântările pe care le-a revărsat asupra noastră: întărindu-ne astfel pentru tot ceea ce mai avem de întâmpinat în peregrinajul nostru.” (*Calea către Hristos*, p. 125, în original)

Dumnezeu spune...

- ▶ **Proverbele 1:8**
„Ascultă, fiule, învățătura tatălui tău și nu lepăda îndrumările mamei tale!”
- ▶ **Proverbele 27:6**
„Rănile făcute de un prieten dovedesc credințioșia lui, dar sărutările unui vrăjmaș sunt mincinoase.”
- ▶ **1 Petru 5:1-5**
„Sfătuiesc... păstoriți turma lui Dumnezeu, care este sub paza voastră..., nu ca și cum ați stăpâni peste cei ce v-au căzut la împărțeală, ci făcându-vă pilde turmei... Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți, în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie.”
- ▶ **Proverbele 23:9**
„Nu vorbi la urechea celui nebun, căci el nesocotește cuvintele tale înțelepte.”
- ▶ **Proverbele 1:5**
„Să asculte însă și înțeleptul și își va mări știința.”
- ▶ „Mare este responsabilitatea acelorora care își asumă călăuzirea unui suflet omenesc. Tatăl și mama adevărată consideră că li s-a încredințat o răspundere de care nu pot fi niciodată cu totul eliberați. Viața copilului, din prima până în ultima zi, simte puterea acelei legături care îl leagă de inima părintelui; faptele, cuvintele, însăși privirea părintelui continuă să modeleze copilul pentru bine sau pentru rău. Învățătorul este și el părtaș la această responsabilitate și are nevoie să-și dea seama neîncetat de sfințenia ei și să nu piardă din vedere scopul lucrării sale.” (*Educație*, p. 281, în original)

Ce legătură are cu mine?

- Dumnezeu dorește să te ajute în situațiile grele din viața ta. Însă ajutorul Său nu vine întotdeauna sub forma unei viziuni sau a unui glas din cer, sau chiar a deschiderii Bibliei în dreptul pasajului potrivit! Deseori, Dumnezeu ne ajută prin alți oameni. Prietenii, părinții și conducătorii creștini ne pot ajuta să vedem mai clar atunci când noi ne aflăm în centrul problemei.
- Lui Dumnezeu Îi face plăcere să te ajute. Cere-I călăuzirea pentru a găsi pe cineva de încredere, cu care să poți vorbi. Când alegi pe cineva, fii atent dacă faptele și cuvintele sale contrazic Cuvântul lui Dumnezeu. Un ghid creștin va pune în practică ceea ce spune. Nu va fi desăvârșit, însă va fi sincer, nu ipocrit, dispus să-și admită greșelile.
- Planul lui Dumnezeu pentru tine este să primești ajutor de la alți agenți ai Împărăției Sale. Te afli într-un antrenament care te va ajuta să devii și tu mai târziu un ajutor pentru altcineva.

Mentor posibil

Nume

Ce admir la această persoană

Cum aş putea să o abordez

Cum se întâmplă?

- Gândește-te la un adult pe care îl respecti. Nu la cineva perfect sau care le are pe toate, ci la o persoană onestă, căreia îi pasă de tine și care Îl iubește pe Dumnezeu. Poate fi unul dintre părinții tăi, un unchi sau o mătușă, un prieten de-al părinților, instructorul, pastorul sau altcineva din biserică.
- Partea următoare ți se va părea, poate, dificilă (mai ales dacă nu ești foarte apropiat de această persoană sau dacă ești mai timid). Du-te la persoana respectivă și spune-i: „Aș vrea să rămânem puțin împreună și să vorbim despre ceva”. Sau folosește o ocazie în care sunteți împreună și spune-i: „Uneori, am nevoie să vorbesc cu cineva mai mare despre anumite lucruri. Aș putea vorbi cu tine (dumneavoastră)?” Stabiliți o oră la care să vă întâlniți și să stați de vorbă. Cere-i să se roage pentru tine sau împreună cu tine despre ceea ce se întâmplă cu viața ta acum.
- Un adult creștin de încredere, cu care să poți vorbi despre îngrijorările tale și care să îți dea sfatul potrivit, poate însemna foarte mult în găsirea unor soluții. Dacă nu ai pe nimeni cu care să poți vorbi acum, începe să faci săpături.

Mentor posibil

Nume

Ce admir la această persoană

Cum aş putea să o abordez

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Timpul zboară

Primele ceasuri mecanice au fost inventate prin secolul al XIV-lea, de niște călugări, care căutau o modalitate de a-și ordona programul de rugăciune și datorii spirituale. Burghezii din vecinătate i-au întrebat dacă ar fi dispuși să le permită și locuitorilor din jur să se folosească de ceasurile lor. Călugării au fost de acord. Acum, după mai mult de șapte sute de ani, ceasul conduce lumea.

Trăim după ceas, dormim, mâncăm, bem, lucrăm și murim la ore din ceas. Ceasul este peste tot. Îl purtăm la mână, ne trezim cu el pe noptieră și privim cum ticăie încet în biroul de lucru. El ne măsoară zilele și devotamentul pe care i-l purtăm accelerează pasul vieții moderne.

Mai mult decât oricând, avem nevoie să facem o pauză în supunerea noastră față de ceas și să pierdem câteva ore pe săptămână. Un poet spunea:

„Am rătăcit un ceas pe unde de izvor
Și mi-am croit un vis dintr-un simpativ nor.
Ferit de gălăgie, în liniște de-amurg,
Mi-am însăilat iar visul... și clipele se scurg.
Pierdute sunt? Probabil.

Așa cred cei străini de Domnul,
Străini de drumul-liliac și de poteca-tei,
Când braț la braț cu somnul,
Cu visele te iei.

Dar am găsit putere pentru trudirea mea
În acea simplă oră pierdută sub o stea.
Căci am aflat senin, și pace, și iubire,
Ceva între curaj și gând de mulțumire.
Așa că visul meu mi-a zămislit comoară
Dintr-o nădejde vie, simțită într-o seară.
Din ore rătăcite și clipe ce-au apus

Mi-am construit credința și am pășit mai sus.”

De ce mă aflu aici? Care este scopul vieții mele?
De ce mă port așa, și nu altfel? Ce pot învăța din greșelile mele? La asemenea întrebări nu putem răspunde decât eliberându-ne de ochiul ceasului și „risipind” niște ore în care să ne gândim la Dumnezeu, în mijlocul lumii pe care a creat-o pentru noi.

Viața înregimentată de ceas îl înlătură pe Dumnezeu. Pentru a-L înțelege pe El și pe Fiul Său, Isus Hristos, trebuie să facem o pauză suficient de mare, în care să ne punem aceste întrebări. Socrate spunea cu secole în urmă: „Viața necerțată nu merită să fie trăită”.

De Christopher Nelson, New South Wales, Australia

Iată părerea mea

- Ce îți consumă mai mult timp într-o zi? Excludem din răspuns programul de școală, care este din oficiu. Ce faci atunci când te simți plictisit? Îți este ușor să găsești ceva de făcut? Unde îți place mai mult să îți petreci timpul? Îți place să fii cu prietenii? Petreci multe minute la telefon? Cât înseamnă prea mult timp acordat pentru ceva? Spune-ți părerea și cât consideri că este mult pentru tine. Cât timp ar fi prea mult, dacă ar fi rezervat lui Dumnezeu?

- „Îți iubești viața? Atunci nu pierde timpul, căci din acesta este alcătuită viața.” – Benjamin Franklin, om de stat și filosof american din secolul al XVIII-lea
- „Timpul este singurul lucru cu privire la care lăcomia este lăudabilă.” – Thomas Mann, autor german
- „Zilele vieții noastre nu sunt niște bieți fugari, ci sunt reprezentanți ai eternității.” – Abraham Joshua Heschel, filosof evreu

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- „Să nu spui că nu ai suficient timp. Ai exact același număr de ore într-o zi cât au avut și Helen Keller, Pasteur, Michelangelo, Maica Tereza, Leonardo da Vinci, Thomas Jefferson și Albert Einstein.” – H. Jackson Brown, autor american contemporan
- „Înțeleptul face dintr-odată ceea ce nebunul face de-abia la urmă. Ambii fac același lucru, numai că la momente diferite.” – Baltasar Gracian, filosof, autor și iezuit spaniol din secolul al XVII-lea
- „Această persoană iubitoare este o persoană care detestă irosirea – irosirea de timp, de potențial uman. O, cât timp irosim! Ai zice că trăim veșnic.” – Leo Buscaglia, autor și lector american contemporan
- „Timpul nostru îi aparține lui Dumnezeu. Fiecare clipă este a Lui și avem obligația solemnă de a o folosi spre slava Sa... Nu putem retrăi nici măcar o secundă. Singura modalitate de a ne răscumpăra timpul este să îl folosim la maximum pe cel rămas... În acela care procedează așa se produce o transformare de caracter. El devine un copil al lui Dumnezeu, un membru al familiei împărătești, un fiu al Tatălui ceresc. El devine demn de compania îngerilor.” – Ellen White, scriitoare din secolul al XIX-lea
- „Să nu permiți niciodată zilei de ieri să îți răpească prea mult din ziua de azi.” – Will Rogers, actor și umorist american din secolul al XX-lea

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Ce importanță are ce fac eu cu timpul meu? Ei bine, acesta este tot timpul de care dispui în viața aceasta pentru a realiza lucrurile pe care ți le dorești și cele pe care le dorește Dumnezeu de la tine. Atunci când pierzi timpul, pierzi și timpul lui Dumnezeu.
- ▶ Toți putem fi instrumente puternice pentru Împărăția lui Dumnezeu, însă este nevoie să ne facem programul de așa natură, încât să fie posibil. Trăim în continuă ocupație, astfel încât este nevoie să ne stabilim programul din timp, înainte de a ne trezi că cealaltă împărăție a scris în agenda noastră lucruri din care nu avem decât de pierdut. La sfârșitul lecției este o schiță în care poți nota cum îți petreci timpul pe parcursul săptămânii. Ai spațiu pentru trei zile în care să dai cât mai multe detalii precise. Acest exercițiu îți poate deschide ochii dacă ești sincer cu tine însuși.
- ▶ Timpul este una dintre cele mai prețioase resurse pe care le avem. Este prețios mai ales din perspectiva faptului că nu îl poți recupera. Un an, o lună, o zi sau chiar o singură clipă trecută nu se mai întoarce niciodată. Te-ai gândit vreodată la lucrul acesta? Momentele pe care le-ai petrecut studiind aceste lecții biblice pentru Școala de Sabat sunt momente care nu se mai întorc. Fiecare clipă a vieții noastre este extrem de prețioasă. Lucrul acesta ar trebui să ne responsabilizeze, să ne determine să ne gândim mai bine la programul nostru, la lucrurile în care ne investim timpul. Desigur, asta nu înseamnă să alunecăm în extrema în care nu ne mai putem bucura de nimic de teama risipirii timpului. Însă, dacă suntem onești cu noi înșine, vom recunoaște că multe ore din viața noastră sunt cheltuite fără rost, fără să ne ajute în vreun fel. Domnul Isus este însă gata să ne ofere o consiliere personală, învățându-ne cum să folosim timpul eficient, astfel încât să câștigăm nu doar timpul prezent, ci și veșnicia viitoare.

Dumnezeu spune...

- ▶ **Psalzii 31:14,15**
„Dar eu mă încred în Tine, Doamne, și zic: «Tu ești Dumnezeul meu!» Soarta mea este în mâna Ta.”
- ▶ **Psalzii 89:47**
„Adu-ți aminte ce scurtă este viața mea și pentru ce nimic ai făcut pe toți fiii omului.”
- ▶ **Eclesiastul 3:1-8**
„Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui. Nașterea își are vremea ei și moartea își are vremea ei; săditul își are vremea lui și smulgerea celor sădite își are vremea ei. Uciderea își are vremea ei și tămăduirea își are vremea ei; dărâmarea își are vremea ei și zidirea își are vremea ei; plânsul își are vremea lui și râsul își are vremea lui; bocitul își are vremea lui și jucatul își are vremea lui; aruncarea cu pietre își are vremea ei și strângerea pietrelor își are vremea ei; îmbrățișarea își are vremea ei și depărtarea de îmbrățișări își are vremea ei; căutarea își are vremea ei și pierderea își are vremea ei; păstrarea își are vremea ei și lepădarea își are vremea ei; ruptul își are vremea lui și cusutul își are vremea lui; tăcerea își are vremea ei și vorbirea își are vremea ei; iubitul își are vremea lui și urâtul își are vremea lui; războiul își are vremea lui și pacea își are vremea ei.”
- ▶ **Romani 8:18**
„Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.”
- ▶ **Iacov 4:14,15**
„Și nu știți ce va aduce ziua de mâine. Căci ce este viața voastră? Nu sunteți decât un abur care se arată puțințel și apoi pierе. Voi, dimpotrivă, ar trebui să ziceți: «Dacă va vrea Domnul, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru».”

Ce legătură are cu mine?

- La momentul acesta, ar trebui să fi completat deja programul pentru o zi. Ce descoperi? Există perioade din zi în care te poți implica în activități mai productive? Ce faci cu zecimea din timp? Ai stabilit când ai putea să-l acorzi lui Dumnezeu măcar 24 de minute din cele 24 de ore pe care ți le oferă El (aceasta înseamnă mai puțin de o zecime)?

Cum se întâmplă?

- Încearcă să urmărești și să notezi programul avut în trei zile din săptămână. Notează ce faci în fiecare oră din zi: teme, mâncat, discuții cu familia, vorbit la telefon, recreație (ce anume), spălat, dormit, plimbare cu prietenii, studiu și rugăciune, ajutor pentru cineva etc.

Timp

Ziua 1

Ziua 2

Ziua 3

7-8 a.m.

8-9 a.m.

9-10 a.m.

10-11 a.m.

11a.m.-12 p.m.

12-1 p.m.

1-2 p.m.

2-3 p.m.

3-4 p.m.

4-5 p.m.

5-6 p.m.

6-7 p.m.

7-8 p.m.

8-9 p.m.

9-10 p.m.

FASCINAȚIA NATURII

Fascinația naturii îi introduce pe cititori, mici și mari, în lumea plină de curiozități a animalelor, a mediului înconjurător și a corpului omenesc. Autorul, Rich Aguilera, pasionat el însuși de toate aceste lucruri și având o bogată experiență, obținută de-a lungul anilor, în călătorii în numeroase țări, scrie scurt, scrie clar, scrie cu umor și le prezintă copiilor o mulțime de lucruri despre care, probabil, nici mulți adulți nu cunosc prea multe.

Știați că ființa cea mai puternică de pe Pământ este un gândac? Sau că râmile au mai multe inimi? Știați că în Maroc sunt niște capre care se cațără în copaci? Sau că unele specii dispărute au reapărut? Și că o cincime din apa dulce a planetei se află într-un singur lac? Acestea sunt doar câteva dintre lucrurile uimitoare pe care le puteți afla din *Fascinația naturii*. *Curiozități din lumea în care trăim.*

PLANETA INSECTELOR

Insectele sunt cele mai numeroase vietăți de pe Pământ, locuind aici din cele mai vechi timpuri. Dinozaurii au dispărut, dar insectele sunt prezente încă. Pe nedrept ignorate, ele au roluri-cheie pentru menținerea în echilibru a ecosistemelor planetei.

Planeta insectelor nu este o nouă enciclopedie, ci o carte care prezintă, nesistematizat, curiozități din lumea diversă și fascinantă a celor numite insecte, gâze sau gândăni. Tinerii cititori vor descoperi că lumea lor e plină de mistere, că insectele au capacități și abilități nebanuite și că oamenii pot învăța multe de la aceste făpturi mărunte.

